

KRONIKA

WIADOMOŚCI KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH.

Oplata prenumeracyjna na Kronikę Wiadomości Krajowych i Zagranicznych, wynosi: a) w Warszawie rocznie: rs. 7. kop. 20 (złp. 48); b) kwartalnie rs. 1 kopiejek 80 (złp. 12); miesięcznie kop. 60 (złp. 4)

Na prowincji w Królestwie z początku rocznie rs. 12 (złp. 80), kwartalnie rs. 3 (złp. 20). W Cesarstwie zaś sama oplata za prowincję w Królestwie, z dodatkiem rs. 4 rocznie lub 1 kwartalnie za koperty.

Jutro Ś. Piotra Nolaski.

Wschód słońca o g. 7 m. 45.—Zach. o g. 4 m. 43.

Biuro Redakcji przy ulicy Krakowskie-Przedmieście w domu Nro 391. naprzeciw Saskiego placu.

Dziś rano stopni zimna 12, wczoraj w poł. zim. 8. Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 10.

Z Petersburga 9 (21) Stycznia 1858 r.

Przez rozkazy dzienne CESARSKIE w wydziale służby cywilnej, z dnia 19 grudnia, mianowani: starszy radca petersburskiej Izby skarbowej, radca stanu *Kandorski*, prezesem takież Izby kowieńskiej, na miejsce rzeczywistego radcy stanu *Gezelnickiego*, który mianowany na takąż posadę w Kazaniu; witebski wice-gubernator, radca kolegjalny *Pietrowski*, smoleńskim wice-gubernatorem, a na jego miejsce witebskim, urzędnik do poruczeń przy St.-Petersburskim wojennym generał-gubernatorze, radca kolegjalny *Soncow*. — 20 grudnia: miński wice-gubernator, radca kolegjalny *Brianczaninow*, za wysługę lat podwyższony do rangi radcy stanu; — zatwierdzony zostaje na urządzie, obrany przez szlachtę, marszałek powiatu Krzemienieckiego, niemający rangi *Jelowicki*; — dymisjonowani: major *Arend*, mianowany horodniczym Skwirskim, a rotmistrz *Keller*, sprawnikiem ziemskim powiatu Mohylewskiego gubernji Podolskiej; — uwolniony zostaje od służby, podolski gubernjalny lustrator dóbr Państwa, radca kolegjalny *Czajkowski*, dla słabości zdrowia. — 22 grudnia: dymisjonowany radca kolegjalny *Ihnatowicz-Zawielejski*, mianowany radcą rządu gubernjalnego wołyńskiego. — 24 grudnia: zatwierdzeni zostają na urzędach, obrani przez szlachtę, deputaci kijowskiego szlacheckiego deputatskiego zgromadzenia, dotychczasowi, z powiatów: Lipowieckiego, radca honorowy *Sirotko*, i Radomyślskiego, sekretarz gubernjalny *Czajkowski*; nowo-obrani, z powiatów: Wasilkowskiego, radca honorowy *Marciszewski*, Kaniewskiego, sekretarz kolegjalny *Bielecki*, Umańskiego, sekretarz gubernjalny *Krzyżanowski*, Berdyczewskiego, sekretarz gubernjalny *Heybowicz*, Zwinogradzkiego, registrator kolegjalny *Wiliński*, Taraszczańskiego, registrator kolegjalny *Gojzewski*; niemający rang: Kijowskiego *Górkowski*, Skwirskiego *Hulanicki*, i Czehryńskiego *Burkat*; kurator zapasowych magazynów zboża powiatu Połockiego, nowo-obrani, nie mający rangi *Klepacki*; — radca kolegjalny *Kondyrew*, uwolniony zostaje, dla słabości zdrowia, od pełnienia

obowiązków prokuratora gubernjalnego kowieńskiego. — 28 grudnia: kurator honorowy gimnazjum Białocerkiewskiego, sekretarz gubernjalny hrabia *Branicki*, otrzymuje urlop za granicę, do Niemiec, Francji i Włoch, na rok jeden.

— Przez rozkazy dzienne CESARSKIE do wydziału służby cywilnej, z dnia 1 stycznia, mianowani zostają: pełniący obowiązki starszego pomocnika kodyfikacyjnej komisji królestwa Polskiego, radca stanu *Ordylowski*, i młodszy pomocnik, radca kolegjalny *Hube*, starszemi pomocnikami tejże komisji; — zostający przy departamencie ministerstwa sprawiedliwości, assessor kolegjalny *Popow*, pełniącym obowiązki mohylewskiego gubernjalnego prokuratora, na miejsce uwalniającego się na własną prośbę, radcy stanu *Nikiforowa*.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutek przedstawienia rady znaku honorowego nieskazitelnej służby, raczył Najłaskawiej udzielić takowe znaki, następującym urzędnikom rozmaitych władz Królestwa Polskiego:

Za lat XL.

Pisarzowi kancelarii ziemiańskiej gubernji Augustowskiej wydziału 2go, assessorowi kolegjalnemu Hipolitowi *Zimnoch*.

Za lat XXXV.

Dyrektorowi głównemu prezydującemu w Kom. R. P. i S. radcy tajnemu, Adamowi *Łęskiemu*; członkowi warszawskich departamentów rządzącego senatu, szambelanowi, rzeczywistemu radcy stanu Franciszkowi *Skibickiemu*; referentowi Kom. R. S. W. i D. radcy dworu Józefowi *Tupałskiemu*; kommissarzowi administracyjnemu Igo i XIgo cyrkulów m. Warszawy, assessorowi koleg. Symeonowi *Pawłowiczowi*; senatorowi warszawskich departamentów rząd. senatu, tajnemu radcy Mateuszowi *Lubowidzkiemu*; uwolnionemu od służby, radcy dworu Ignacemu *Kotowskiemu*; sędziemu trybunału cywilnego, p. o. pisarza kancelarii ziemiańskiej gub. Augustowskiej, wydziału Igo, radcy dworu Alex. *Grekowskiemu*; zastępcy sędziego sądu kryminalnego gub. Płockiej i Augustowskiej, radcy dworu Antoniemu

Pobudzińskiemu; p. o. podsędka sądu pokoju okręgu Włodawskiego, radcy honor. Janowi *Dziewulskiemu*.

DOKUMENTA

dotyczące nadania dróg żelaznych w Królestwie Polskiem.

USTAWA TOWARZYSTWA

DRUGI ŻELAZNEJ WARSZAWSKO-BYDGOSKIEJ.

(Ciąg dalszy.)

§ 22. Rada zarządzająca zbiera się w siedzisku towarzystwa w Warszawie, na zwołanie prezesa, ilekroć tego wymaga dobro towarzystwa, przynajmniej zaś sześć razy do roku.

Uchwały brane są większością głosów członków obojętnych obecnych lub zastąpionych przez pełnomocników.

W przypadku równości zdań, głos prezesa przeważa.

Najmniej czterech członków rady zarządzającej powinno być obecnych lub zastąpionych dla ważności uchwały. W takim razie uchwała, jeśli ma być ważną, powinna być wzięta jednomyślnością głosów.

§ 23. Każdy z pełnomocników (§ 22) winien posiadać najmniej pięćdziesiąt akcji, które będą złożone w kasie towarzystwa. Pełnomocnictwo udziela się na czas oznaczony, najwięcej roczny, ale może być ponowione.

Żaden z członków rady ani żaden z pełnomocników nie może mieć w radzie zarządzającej więcej nad jeden głos.

§ 24. Spisywane będą protokoły uchwał rady zarządzającej w językach: polskim i niemieckim. Protokoły te podpisuje prezes i przynajmniej dwóch jeszcze członków. Kopje czyli wypisy z tych protokołów, jeśli mają być ważne, winny być opatrzone podpisem prezesa lub jego zastępcy i podpisem przynajmniej jednego jeszcze członka rady zarządzającej. Będą miały powagę aktów urzędowych przed wszelkimi władzami sądowymi, hipotecznymi i innymi.

§ 25. Wrazie zgonu lub wyjścia któregokolwiek z członków rady, zaś rada naznacza zastępcę odpowiednio rozporządzeniom §§ 18, 20, 21.

Członkowie tak mianowani używają tych samych praw co i inni członkowie rady. Urzędują w tym przedmiocie tylko przez czas jaki poprzednikowi, w którego miejsce są mianowani, jeszcze pozostawał. Mianowania takie będą przedstawiane do zatwierdze-

NOTATKI Z PODRÓŻY.

Ludwika Niemojowskiego.

WYJĄTEK DRUGI.

(Ciąg dalszy.)

(Patrz Nr. Kroniki 27.)

Jakaś niska, chuda, rudowłosa jedzą zastąpiła mi drogę wołając w niebogłoso:

— Caro... carissimo sinior: do mnie, do mnie! mam zapinki, sygnety, łańcuszki od zegarków, także bransolety, koleczyki i pierścienie które możecie kupić dla swojej pięknej donny, a wszystko najczystsze, najpiękniejsze złoto...

— Nie wierz jęj eccelenza — odezwał się zamną jakiś głos piskliwy: — to podły tombak, u mnie jest tylko złoty towar...

— Kradziony! — wrzaśnie pierwsza.

— Kłamiesz niegodziwa!

— Kradziony! kradziony! powtarzam raz jeszcze.

I z obu stron sypnął się grad najobelżywszych wyrazów.

Tymczasem ogromna baba którą w pierwszej chwili wziętem za mężczyznę w niewieście przebranego suknie, krzyknęła mi prawie w same ucho basowym głosem:

— Co złoto! na co złoto?... taki wielki pan posiada złota pełne pokoje, i nie będzie kupował ani waszych tombaków, ani od złodziei nabytych przedmiotów. Do mnie, do mnie, mio angelo: ja mam starożytne zabytki, hełmy rzymskie, naczynia z których Cezarowie jadali, pieniądze z czasów Kaliguli, topory wykopane w Pompei, tabakierę błaszana z której Neron na igrzyskach tabakę zażywał, kawałek nosa od wielkiego posągu Minerwy...

Nie skończyłaby pewnie tyle erudycyjnego opisu swych zbiorów, gdyby jęj nie przerwała czwarta wychwalająca znowu swój sklep bławatny...

Tego już było zanadto: chciałem koniecznie wymknąć się z zaczarowanego koła które mnie zewsząd otaczało.

Spostrzegłszy to postanowienie dwie jędze, porwały mnie za obie ręce i ciągnęły każda w swoją stronę wołając przeraźliwym głosem:

Eccelenza, Carissimo, Principe, Angelo... pójdz zobacz, kup!

Obie były równie silne, obie mocno ciągnęły: czulem że mi w stawach kości zatrzeszczały.

Tymczasem mnóstwo bachorów pomagając zapewne matkom w ich działaniu, pouczepiało się moich rąk, nóg i ubioru.

Jestem z natury dosyć cierpliwym, ale pytam się was łaskawi czytelnicy, czyby najcierpliwszy nie stracił swęj zimnej krwi znalazłszy się w podobnym położeniu?

To też i ze mną się stało.

Ruszyłem nogą, i w jednej chwili troje bachorów leżało na ziemi krzycząc przeraźliwym głosem.

— Va via, brutta ladrona! — krzyknąłem do czepiającej się gwałtem mego surduta jędzy, gdyż druga trwożliwszej widać natury, uciekła przed podniesionym kijem.

— Che avete detto....? — zawoła odskończywszy kilka kroków i podparłszy się pod boki megera w największej złości. — Avete inteso? — zawoła do izraelitów wybiegających z różnych sklepików; czyście już tak zgnusnieśli że pozwalacie ażeby pod waszem okiem,

nia na najbliższem ogólnem zgromadzeniu akcjonariuszów.

§ 26. Radzie zarządzającej nadana jest rozleglejsza władza do zarządzania sprawami towarzystwa.

a) Rada zawiera, upoważnia lub zatwierdza wszelkie umowy tyczące się nabywania, budowy, sprzedaży, zamiany, wzięcia lub oddania w dzierżawę wszelkiej drogi żelaznej, zakładu lub innego przedsięwzięcia, wchodzących w zakres czynności towarzystwa, upoważnia lub dokonywa wszelkie kupna lub sprzedaże gruntów i innych nieruchomości;

b) zawiera umowy w przedmiocie zawiązania stosunków z innymi kolejami żelaznymi lub jakiegobądź rodzaju przedsiębiorstwami przewozowymi.

c) przynajmniej sposób użycia funduszu zasobowego i stanowi o umieszczeniu funduszy rozporządzalnych;

d) upoważnia wszelką alienację wartości, papierów procentowych i innych do towarzystwa należących.

e) stanowi i zmienia tak taryfę opłat jak sposób ich pobierania; ogłasza przepisy urzędzenia służby i eksploatacji dróg żelaznych lub innych zakładów;

f) zawiera i postanawia układy, umowy, zobowiązania lub kontrakty co do wszelkich interesów towarzystwa.

g) wnosi do rządu wszelkie żądania dotyczące przedłużenia kolei żelaznych i odnóg, nowych nadań, urzędzenia i eksploatacji kopalni, fabryk kruszcowych i wszelkich innych zakładów; żądania te jednak winny być albo poprzednio upoważnione, albo następnie zatwierdzone przez ogólne zebranie akcjonariuszów, Rada wszakże ma władzę zakładania pieców wapiennych i urzędzenia sprzedaży wapna.

h) przedstawia zgromadzeniu ogólnemu wszelkie wnioski o zaciąganie pożyczek;

i) przedstawia mu podobnie wnioski względem umów z innymi towarzystwami, względem przedłużenia lub odnowienia nadania, względem alienacji lub wydzierżawienia dróg żelaznych, gruntów i budowli należących do towarzystwa, względem zmian lub uzupełnień ustawy, powiększania kapitału towarzystwa i przedłużania czasu trwania towarzystwa; przedstawia w danym razie zgromadzeniu ogólnemu wnioski o zmianę w jedno niniejszego towarzystwa, z towarzystwem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej; dla dokonania tego zlewu, oba ogólne zgromadzenia akcjonariuszów, towarzystwa drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, większością głosów odpowiednio w myśl § 32 a ustawy obecnej, wyrażają postanowienie na przelożony sobie przez siebie rady zarządzające projekt z powodami, i upoważniają też rady do przedstawienia go pod zatwierdzenie rządu;

k) zawiera umowy z dyrektorem i poddyrektorami, mianuje ich lub odwołuje, oznacza ich płacę; jednakowoż co do wyboru dyrektora, rada winna stosować się do rozporządzeń w art. 11 aktu dodatkowego do umowy nadawczej, stanowiącego, że dyrektor kolei Warszawsko-Wiedeńskiej będzie zarazem dyrektorem kolei Warszawsko-Bydgoskiej. W celu mianowania dyrektora, rady zarządzające obu tych towarzystw, zbiorą się na posiedzenie pod przewodnictwem prezesa rady zarządzającej kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Postanowienia wzięte będą większością głosów; w razie równości zdań, głos przewodniczącego przeważa.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Komitet towarzystwa wsparcia artystów muzycznych tudzież pozostałych po nich wdów i sierot.—Zawiadamia, że w przyszły wtorek, t. j. d. 2 lutego o godzinie 12ej w południe, w klasztorze XX. Augustjanów na 1szem piętrze, odbędzie się ogólne, kwartalne posiedzenie, na które szanowni członkowie Towarzystwa liczenie zgromadzić się zechcą.

Dyrektor drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, podaje do wiadomości publicznej że podług dotychczasowej taryfjy opłat za przewóz towarów i produktów na drodze żelaznej, Buraki zaliczone do klasy IIIej, przemienione będą do klasy IVej; dla cegły dachówki drzewa opałowego, marglu, torfu, wapna, rudy żelaza lanego surowego, żelaza starego, kamieni łamanych i brukowych, szkła potłuczonego, oraz gipsu, zamieszczonych dotąd w klasie IVej, ustanowioną będzie klasa Vta zmniejszająca obecną opłatę przewozową. Taryfja według powyższych zmian wprowadzoną będzie w wykonanie od d. 20 stycznia (1 lutego) r. b.—Szczegółowe taryfje znajdują się na wszystkich stacjach drogi żelaznej.—*Rozenbaum.*

Korrespondencja Kroniki.

Z Podlasia w grudniu 1857 r. (a).

Gdyby mi nie zbywało na potrzebnych do tego zdolnościach i chęciach, mógłbym list niniejszy rozpoczynając, poczęstować was czytelników *poetycznym ustępem* usłanym kwiatami uczuć, oblanym światłem jaskrawem wyobraźni o *Podlasiu jako miejscu rodzinnem*. Za punkt środkowy, około którego wirowałaby myśl w podskokach i płasach, służyłoby natenczas dosyć zresztą oklepiane wyrażenie tajemniczego związku, wzajemnego, a silnego oddziaływania, niczem nie wyjaśnionego pociągu pomiędzy wewnętrzną grą uczuć człowieka, a niechętniemi dla pospolitego ucha dźwiękami rozsianemi w powietrzu, niebie, całkowitym krajobrazie okolicy w której przejrzałem oczami ciała i duszy. Nie powiem, aby w powtarzanych tylokrotnie tego rodzaju zdaniach, nie przeswiecała choć drobna iskierka prawdy, owszem wierzę mocno w szlachetne drgnienie serca na widok rodzinnego miejsca, ale wrodzonej a koniecznej doń sympatji, zakrywającej nawet oczom upośledzonym do pewnego stopnia stan, w jakim się znajduje—po krótszem czy dłuższem niewidzeniu kąta rodzinnego, nie pojmuję.

Łatwość i siła takowego przyłgnięcia do miejsca, w którym się pierwsze kroki stawiało, po więcej lub mniej opóźnionym doń powrocie, miarkuje się bardzo stopniem harmonji pomiędzy umysłowym usposobieniem człowieka, a ogółem panującego ruchu w okolicy, w której poprzednio przebywał.

(a) List ten odebrałszy od korespondenta mieszkającego pod Garwolinem. Przypominamy mu, że to nie Podlasie, a pogranicze Mazowsza z dawnym województwem lubelskim i że obrazek jego dzisiejszy i następne, jeżeli będą, nie będą obrazami Podlasia, którego w Królestwie dzisiaj bardzo mało. Opisując miejscowość jaką, autor winien albo wyraźnie wskazać miejsce z którego pisze, albo trzymać się ma historycznych nazwisk powszechnie znanych, dla tego żeby wiadano o czem pisze. (J. B.)

Niektórzy z naszych powieściopisarzy i poetów obrali sobie Podlasie za tło do swoich obrazów, za okolicę ukochaną, w której lubią przebywać sercem i myślą i osadzać bohaterów swoich powieści. W ich pismach, Podlasie odróżnia się głównie od innych części kraju smętną fizjognomją swojego oblicza. Wrażliwa, smętna a rzewna dusza poety, lubi przebywać wśród tych pól żółtawych, przypominających piaski smętarne, pomiędzy lasami otaczającymi dookoła widoki, w których poważnie szumią wiekowe sosny i świerki, a brzezina żalobnie rozciąga ku ziemi warkocze. Czułe a bolejące serce poety, lubi zanurzać się w atmosferze Podlasia brzemiennej smutkiem, utrzymującej lży w zawieszaniu. Mała urodzajność ziemi, nie wsparta należyta uprawą, rzadkie, nie pokrywające dostatecznie białawych zagonów, żytne posiewy—obfitość lasów czynią istotnie smutnem Podlasie. Pochmurny czas jesienny podczas pobytu mego w tych stronach, ciężkie, wilgotne, mgliste powietrze, nie dozwoliło powątpiewać o prawdziwość słów powyżej przytoczonych, o łąkach zawieszonych w atmosferze Podlasia. Nie dziwnego zresztą, że ziemia ta nędznie uprawiana, odrażająca dzikością swych błot i bagien, płacze sama nad sobą; dziwniejsza, że dotąd nie może znaleźć politowania u większości mieszkańców, których żywi swą pierśią!

Uprawa ziemi na Podlasiu na bardzo niskim stopniu zostaje. Przyczynia się do tego znakomite braki odpowiednich narzędzi. *Socha*, której wady obok zalet wykazałem na innym miejscu, w niektórych okolicach Podlasia jest *jedynem* narzędziem do uprawy roli używanem, najczęściej jednak w osiaganiu tego celu towarzyszy jej i wspiera ją *brona*. (W takowem zaniedbaniu wprowadzenia w użycie innych narzędzi do uprawy roli służących, niektórzy rolnicy podlasey i to do pewnego tylko stopnia, usprawiedliwieni są lekkością gruntu, który obrabiają). W zbliżeniu do stanu natury, jakie tu ogólnie spostrzegać się daje socha czy brona, nie są wyrabiane podług pewnych stałych prawideł przez uzdatnionych do tego rzemieślników. Chłopak wiejski, z dzieciństwa okazujący chętkę do strugania, nauczywszy się potem zręczniejsz jak inni robić siekierą lub ośnikiem, zostaje wkrótce cieśla lub kołodziejem, kleci-obórki, chlewki, wyrabia wozy i inne narzędzia rolnicze, wspierając zdatnością z którą się urodził, prowadzone tu *tanim kosztem* gospodarstwo. Nie jednostajność orki, nierówność zagonów, nieporządek na polu, nieumiejętność, niedołęztwo w kleceniu domów mieszkalnych wiejskich i zabudowań gospodarskich, uderzają nas na pierwszy rzut oka wjeżdżając na Podlasie. Chatki wieśniacze godne ołówka pejzażysty w swjej małowniczności rozmaitości form, mnóstwem linii krzywych, ujętych, nie czynią zadość skromnym wymaganiom, do żadnych prawie wygod nie nawykłego człowieka. Budynki przeznaczone dla dobytku przed natarczywością mrozu upiększone zielenią choiny, wydawałyby się nie źle na przystrojonym kolorami krajobrazie—zwierzętom domowym po-

przed waszemi domami, anglicy zabijali wasze dzieci, lżyli wasze żony?

Głuchy, nieprzychylny dla mnie szmer powstał w tłumie który powiększał się co chwila; spoglądali jednak trwożliwie na moję łaskę z ołowianą gałką, i trzymali się w przyzwrotnym oddaleniu.

Nie było tu żartu: wiedziałem z opowiadania o kilku strasznych morderstwach dokonanych na ghetto wśród dnia białego, w podobnych jak moje zdarzeniach. Krucice które miałem wkieszeni nie na wiele by mi się przydały: dobra to broń przeciwko dwom lub trzem napastnikom, ale na pokonanie tysiąca i rewolwery nie pomogą.

Obejrzałem się dokoła: nie przeliczone zgraje potomków Abrahama otaczały mnie ze wszystkich stron.

Cóż tu robić? jak sobie postąpić? Czułem że każde moje poruszenie rozbudzi nieruchome masy, które dla tego jedynie były dotąd nieczynnemi, iż żaden z nich nie miał dosyć odwagi ażeby wysunąć się naprzód z tłumy.

Położenie jednakże podobne nie mogło trwać długo: jeden gest, jeden wyraz silniejszy, jeden krok może wysunięty naprzód, przerwałby urok który powstrzymywał te

zgraje, nie czujące jeszcze swęj siły.

Jakoż po chwili jakiś żyd barczasty, istny bandyta z wejrzenia, zaczął coś mówić w niezrozumiałem dla mnie narzeczu: oczy jego błyszczały, czoło marszczyło się, a ręką wskazywał w moją stronę.

Szmer tłumy z początku cichy, stawał się coraz głośniejszym. Koło, które mnie otaczało, zwiężało się widocznie; z poza ogorzałych twarzy mężczyzn, wyglądały tu i owdzie rozłozszone jedzie, pierwsza przyczyna złego; a pomiędzy temi ostatniemi górowała wzrostem i głosem właścicielka starożytnych zabytków rzymskiej przeszłości.

Sięgnąłem machinalnie do kieszeni gdzie były krucice.

O radości! na skrawie ulicy mignęły żółte kołnierze i niebieskie mundury francuzkiej piechoty.

Było to dla mnie znakiem wybawienia.

— Kamraci! — krzyknąłem donośnym głosem, — chodźcie rozpędzić tę hołotę która mi przejście tamuje.

Zmiarkowali widać co się święci, gdyż sierżant zawołał natychmiast do swych żołnierzy:

— Hej dzieci kraju francuzkiego, patrzcie

co się tam dzieje: kolbami po plecach tych oberwańców! A porachować mi dobrze kości pacierzowe, bo jak rachunek nie będzie dobry, to jutro zamiast wina woda.

Nie potrzeba im było mówić tego dwa razy; w przeciągu chwili krótszej niżli to pismem wyrazić można, kolby francuzkich żołnierzy oparły się na plecach żydowskich—ucierpieli zaś jak to się zwykle dzieje w podobnym razie najmniej winni bo ci którzy stali od końca.

Dwie minuty nie upłynęły a już ulica stała się pustą; przerażenie zaś żydostwa było tak wielkie, że nawet drzwi od sklepów za sobą pozamykali.

— A teraz, — rzekłem — obracając się do żołnierzy, — wypijbym chętnie z każdym po szklance wina, ale nas tu jest za wiele abyśmy się pomieścić mogli w małym sklepiku winiarza; sierżant więc, jeżeli się na to zgodzi, może was zastąpić...

— Z całego serca, — odpowie tenże; — Va pour le vin, l'esprit n'est bon que pour les academiciens.

— A wy, — rzekłem dalej, podając żołnierzom parę napoleonów, — może zechcecie wypić ze swęj strony za moje zdrowie.

D O D A T E K.

dzielającym lub wspierającym pracę rolnika nie zapewniają dostatecznej ochrony. Dodaje jednak, może przez zbytnią oględność, iż nie należy sądzić, aby na całym Podlasiu nie było porządnej chałupy albo obory.

W kilku słowach wskazuję główne znamiona ludu wiejskiego na Podlasiu. Lud to życiem swem zbliżony do stanu natury, nie czuje jeszcze potrzeby pracy, nie garnie się do niej dobrowolnie, nie upatruje w niej jedynej dla siebie ucieczki, nie widzi w niej dźwigni mogącej go fizycznie i moralnie wynieść wysoko; musi być do pracy zachęcany (najczęściej wódką), nagłony (najczęściej batem!). Przy takim tutejszego ludu usposobieniu, nie dziwnego, że nawet w chatach zamożniejszych *gospodarzy* spotykamy mied, niechlujstwo, miasto porządku i czystości zlamioną zamiłowanie lepszego życia na pracy fizycznej opartego, zapewniającego zdrowie ciała, swobodną wesołość, obok przekonania opartego na sumieniu i religii, że czynimy dobrze, używając rozsądnie i skutecznie udzielonych nam od Stwórcy sił i zdolności. Stosunki pańszczyzniane szeroko rozwinięte na Podlasiu, panujące tu w całej swój sile opóźniają bardzo w tutejszym chłopie nabycie wewnętrznego przekonania o zbawiennych skutkach wynikających ze szczerego pracy zamiłowania. Każdy mi przyzna, że o wyznaczeniu rzetelnej wartości pracy człowieka, o ustanowieniu odpowiedniego tejże wysokości wynagrodzenia dopiero po zniesieniu zawyłych i nie jednostajnych stosunków pańszczyznianych może być mowa. Dopóki to nie ma miejsca, cóż dziwnego że robotnik przy niedokładnym bardzo ocenianiu swój pracy, nie nabył dotąd prawdziwego wyobrażenia o jej wartości?

Na całym obszarze ziemi polskiej, po naszych polach i rozdrożach, rozsiane figury świętych i krzyże, chlubnie świadczą o uczuciach religijnych ludu, który te ziemie zamieszkuje. Krzyż stary, omszony wiekiem, który chłopek w poetycznej obrazowej swój mowie *Bożą męką* nazywa; pochylony nad drogą, jako puścizna po przodkach, jako świadectwo głębokiej ich wiary, jako widome upostaciowanie pobożnej myśli, która chciała dać wyższy, szlachetniejszy nastrój duchowi podróżnego, wzbudza w nas uszanowanie, odkrywa nam głowę. Nigdzie obficie krzyżów i figur jak na Podlasiu, u nikogo częściej. Imię Boskie na uściech, jak u podlaskiego chłopca—mimo to, mylili się grubo, kto by chciał z tych oznak powierzchownych wnioskować przychylnie o prawości kierunku uczuć religijnych podlaskiego chłopca. *Zbylnia ufność w miłosierdzie Boskie* krzewi tu szeroko *lenistwo*. Wieśniak podlaski nie uprawia sam roli należycie licząc w tej pracy na pomoc Boską; nie pamięta troskliwie o swoim dobytku, rachując na to że w znacznej części Pan Bóg go zastąpi w tej mierze, w ogólności nie porzeka w swój pracy na błogosławieństwie Boskiem, jest przekonany głęboko, że część jej Pan Bóg podejmie. Chłop podlaski gotów jest ponieść niejaki ofiary, udzielić, naprzykład na potrzeby

kościola drobną część grosza, z którym rozstaje się z trudnością, ile razy w zamian nie otrzymuje wódki—postawić krzyż czy figurę, aby tym sposobem zjednany Pan Bóg więcej za niego pracował, aby on sam więcej czasu mógł przesiedzieć w karczmie przy kieliszku.

W tak oplakanem położeniu Podlaskiego wiejskiego ludu, jakże pożądana jest rzecz rozsądne, zapobiegające postępowanie jego przewodników. Któż dobroczynniej a skuteczniej może wpływać na rozjaśnienie głowy, na rozgrzanie serca wieśniaka, nad tych, którzy co niedziela po parafjalnych kościółkach mają sposobność przemawiać do niego; którzy codziennie mu przewodniczą w ucziwych pracach rolniczych?

W wielu miejscach Podlasia znajdują się obszerne wioski zamieszkałe przez tak zwaną *drobną szlachtę*. Szlachcie taki ubiorem nie różni się od chłopca, odznacza go tylko mina nieco butniejsza, większa śmiałość i chętko do rozmowy z *surdatowym szlachcicem*, w prowadzeniu której i wyraz twarzy i cała postawa zaświadcza o wewnętrznym uznaniu wysokiej godności swego szlacheckiego klejnotu. Lenistwo, pijaństwo, pomiędzy drobną szlachtą więcej jeszcze rozpowszechnione, jak pomiędzy chłopstwem. Pomiedzy drobną szlachtą nadto spotykamy tradycyjnie jakby przechodzący z pokolenia na pokolenie pochop do processów i zatargów z wsiemi sąsiednimi o granice. Znajdując pomiędzy sobą liczne powody do zatargów i kłótni; jeden bowiem zagon roli lub niewielka przestrzeń łąki, ma czasem kilku właścicieli—w ogólności zachowują zgodę przykłądną. Trafi się wprawdzie szkodnik wypasający zboża czy trawy brata szlachcica z tejże samej wioski, ale na szkodnikach nigdzie i nigdy nie zbywa. Z wioską sąsiednią natomiast, czy ta ma jednego właściciela, czyli też wielu, będąc równie przez drobną szlachtę zamieszkaną—para pokosów trawy staje się często kością niezgody. Wiedzeni pod tym względem jakąś fałszywą ambicją, zasłonięni powagą wybranego z pomiędzy siebie mędrka—processownika, będą się prawować do ostatka, turbując często głowę małoważnością przedmiotu nieszczęśliwemu prawnikowi. Jeżeli komu zdarzyło się widzieć szlachcica, którego głowie cała wioska braci swój honor (tak) powierza, przypomina sobie niezawodnie zmienność wrażeń, jakich doświadcza. Raz się śmiać chce, drugi raz gniew bierze na widok dumnej postawy szlachcica, którego wyraz twarzy, ton mowy, ruchy rąk i t. d. świadczą o wewnętrznym, głęboko zakorzenionem przeświadczeniu swój godności, swego rozumu, którego własne słowa co chwila zaprzeczają sprawiedliwości wyobrażenia, jakie o sobie i swych zdolnościach wyrobił.

Te są ogólnie pochwytane tu i owdzie rysy, znamionujące chłopów i szlachtę drobną na Podlasiu. Inne klasy mieszkańców są mniej więcej wszędzie do siebie podobne. Prysłuchywałem się często rozmowie ludzi młodych—mających przyszłość przed sobą i niestety! rzadko kiedy czas

tak spędzany był dla mnie chwilą zadowolenia. Nie jednokrotnie uskarżano się na brak wykształcenia w młodzieży męskiej mianowicie, nie mam wcale zamiaru podobnych skarg w tym miejscu rozwodzić, jedynie dla tego że są zwykle daremne. Wspomnę tylko, że najczęstszym przedmiotem sporów, z wielką żarliwością przez młodych ludzi rozstrzyganych, są na Podlasiu w lasy obfitującym, rozliczne a tyle sympatyczne dla zapalonych myśliwych przygody polowania. Polowanie, na którym odrzucają się zasady przyzwoitości przez ludzi rozsądnych czyli nudnych wymyślone, na którym przejmujemy się uczuciami istot zamieszkujących niedostępne knieje—nie forsujemy głowy, co najwięcej nogi—nie myślimy o wypełnieniu żywota cnotami ale jadłem stałem lub płynem, ileż ma w sobie pociągu dla młodego człowieka, wychowanka matki natury, z szerokimi plecami a ciasną głową?! Prześniemy żartować, aby nas kto nie posądził, że wpadamy w ostateczności. Rozumiemy dobrze potrzeby młodości, pojmujemy doskonale, że polowanie to męzka zabawa ćwicząca siły, dająca zdrowie i dzielność fizyczną mężczyźnie;—ale oburzamy się zawsze, ile razy jakaś namiętność krwiożerczo-myśliwska opanuje młodego człowieka; ile razy koń, pies, strzelba zaprzatają mu wyłącznie głowę, stają się więc przedmiotem wyłącznym myśli i rozmów, jakby to teraz były złote czasy a myśleć o czem nie było!

Nie mogę jednakże zamieścić o przejawieniu się w młodzieży instynktowego niejako poszanowania dla wszelkiej wyższości umysłowo-moralnej. Objaw ten jako pierwszy krok na drodze wiodącej do zamiłowania oświaty—na uwagę i pochwałę zasługuje, dla tego o nim wspominam, unikając zarazem posądzenia, że rad dopatruję jedynie tylko ciemnej strony w opisywanej okolicy i zamieszkujących ją ludziach. Takie posądzenie ciąży na mnie nie może: wolę zawsze patrzeć w jaśniejszy kątek, rysować na jaśniejszem tle przedstawiające się przedmioty, ukazywać piękniejszą stronę rzeczy czy człowieka, ale nie przeczę, że strony tej daleko trudniej dopatrzeć, dłużej przynajmniej trzeba się w przedmiot wpatrywać, dłużej żyć z ludźmi, aby tego przymioty, tych zalety rozpoznać—stara historia o enocie w ukryciu i głupstwie skaczącem w oczy, prawdziwa.

Wielką znajduję przyjemność w wzajemnej zamianie myśli, w ożywionej rozmowie pomiędzy osobami pokrewnemi głową czy sercem. Stosunki towarzyskie z tej strony uważane, nabierają niezrównanego wdzięku, mają dla mnie pociąg niewysłowiony. Bystrość rozumu, głębokość uczucia, ogrom szlachetności, całkowita godność człowieka, wiecznie się maluje w jego mowie. Gra ustawiczna tych wzniosłych przymiotów umysłu, serca, duszy człowieka miła dla każdego, co w jej poważnych tonach wysokie swe pochodzenie odkrywa, jest zdrowem jądrem stosunków towarzyskich, gdy wszystko inne lupiną. Gościnną dająca pole tego rodzaju popisom, otwierająca

— Ca nous va! — krzyknęli wszyscy.

— Erneście Villemont! — zawoła sierżant, oddaje ci komendę; pamiętaj jak się masz sprawić: raz, dwa, trzy!... butelka na stole, raz, dwa!... korek precz, i szklanki pełne aż do brzegów, raz, dwa, trzy!... szklanki do góry, et vive la France! ale, — dodał w końcu serjo, — żadnej zaczepki z włochami: cicho, spokojnie, przyzwoicie, jak na Francuza przystoi.

Wkrótce potem siedziałem wraz z sierżantem w osobnym pokoiku brudnej winiarni: dwie butelki czerwonego wina stały na stole przed nami.

— Dobrześ pan zrobił — rzecze Francuz, wysłuchawszy mojego opowiadania — żeś im nie pokazał pistoletów: tchórzostwo mieszkańców Ghetto tak jest wielkie, do tak bajecznych dochodzi rozmiarów, iż ujrawszy broń, z obawy wystrzału, rzuciliby się niezawodnie na pana. Tym sposobem zapewne zginął tu przed laty mój rodak hr. S.***

— Hrabia S.***? nie słyszałem o tem.

— Jakto, nie znasz pan szczegółów śmierci ziomka mojego, a przecież o tem gazety tutejsze szeroko i obszernie pisały: nie dziwne-

go, musiałeś nie dawno do Włoch przyjechać. Otóż więc hrabia S.*** posiadał wszystko czego tylko człowiek zapragnąć może: majątek kolosalny, przyjaźń poczciwych ludzi, i młodą, śliczną jak anioł małżonkę, którą z miłości poślubił. Długa to historia tej miłości, nie umiałbym jej nawet opowiedzieć: wiem tylko że rodzice jego przez mejaki czas sprzeciwiali się temu małżeństwu, podając za powód iż nie chcą mieć za synową córkę fabrykanta obowią—bo trzeba panu wiedzieć, iż ta którą tak kochał hrabia, była prosto szewcówną. I ja jestem synem szewca, a dla tego chlubię się mojem pochodzeniem!

— Bardzo to chwalebnie z twój strony sierżancie; ale co się dalej stało?

— A cóż się stać miało? Rodzice jak zwykle rodzice, zmiękczeni stałością uczuć jednaka, dali w końcu swoje przyzwolenie i błogosławieństwo; a młoda rozkochana para pobrawszy się, przybyła pod włoskie niebo przepędzić miodowy miesiąc. Widziałem ich jak jechali karetą na Monte pinchio, trudno sobie wyobrazić bardziej dobranego stadła: on brunet ona blondynka, u niego twarz poważna, trochę ogorzała, u niej oko niebieskie, szyja jak alabaster i wielkie podobieństwo do na-

szój Geni (a) tylko w ustach było coś... coś...

— Ale ta straszna historia sierżancie, — przerwałem.

— Cierpliwości, zaraz do niej dojdziemy. Otóż więc po kilku tygodniach pobytu w Rzymie, hrabia S.*** wyszedłszy pewnego dnia rano z domu, już więcej do niego nie wrócił. Ponieważ to była niedziela, żona jego sądziła w pierwszych chwilach iż się udał do kościoła, gdy jednakże dzień cały mijał a jego wiadać nie było, zaczęła być niespokojną; cóż dopiero gdy upływające dnie i godziny żadnej nie przyniosły wiadomości! Udano się do policji, zaczęły się poszukiwania; nie — żadnego śladu, żadnej wieści: przepadł jak kamień rzucony w morze. Po niejakiem jednakże czasie, kilku ludzi znających osobieście hrabiego, zeznało w sadzie iż go widzieli udającego się w stronę Ghetto. Jakkolwiek zeznania te były bardzo niedostateczne, przecież poszukiwania policji obróciły się w tamtą stronę; ale działania jej nie osiągnęły i teraz pożądanego skutku.

(Dalszy ciąg nastąpi).

(a) Genie, tak francuzi nazywają Cesarzową.

(Przypisek Autora).

Dodatek do Nru 27 Kroniki.

szeroko wrota bogato przybranemu człowiekowi w poważne szaty rozumu, wonne kwiaty uczuć, błyskotne klejnoty dowcipu, jest pożądaną po wszystkie czasy, sprawia najwyższą przyjemność i przyjmującym i przyjmowanym, odpowiada potrzebom ludzkości. Niestety! gościnność taka rzadkiem jest jeszcze zjawiskiem. Pospolita gościnność otwiera na roście drzwi zapasnikom mordującym grzeszne swe ciała przy zielonym stoliku, suszącym swe mózgi nad odarciem z grosza bliźniego. Podlasie pod tym względem nie stanowi bynajmniej wyjątku. Byłem przytomny licznym zebraniom tutejszych obywateli. Przedmiot, który je wywoływał, niezmiernie ważny, nieskończenie bogaty w następstwa, zdawałoby się, że całkowitą uwagę ogólną pochłonie. Nieprawda! *preferans* jest tak głęboko zakorzeniony, tak ściśle z życiem naszym zrosły, tak wielką posiada siłę przyciągającą, że wszelką inną więć obywatelską, więć szlachetną pracę głowy i serca ruguje!

CZYN SZ — INDEMNIZACJA

W ZNACZENIU MORALNEM.

„Pańszczyzna roboty może ustać — pańszczyzna rady i miłosierdzia dworu dla ludzi — pańszczyzna miłości i wdzięczności ludu dla dworu, ustać nie powinna.“

Kto pojmuje rzeczywisty postęp i cywilizację w rozwoju ducha i wysokich przeznaczeń ludzkości, ten w podniesieniu niższych warstw społecznych nie materialne zyski i chwilowe korzyści obliczać będzie, a godności dopatrując w pomniejszonej klasie, nad wyniesieniem i utrzymaniem jej czuwać powinien. Kiedy dziś w imię postępu i cywilizacji dopominają się praw dla naszych kmiotków, a pilnie krzątają nad uregulowaniem stosunków rolnych naszego kraju — co w wypadku sprawdzi nową erę rolnictwa krajowego — dziś należałoby zwrócić uwagę przedewszystkiem na moralne znaczenie, w jakim się kwestja ta przedstawia, i w jakim rozwiązana być powinna. Nie sądzimy bowiem aby samo zniesienie pańszczyzny i uwolnienie tysiąca rąk od pracy było jedynym kresem i pragnieniem, nad które nie więć pomyśleć się nie da — kiedy owszem zda się wszyscy w zniesieniu pańszczyzny radzibyśmy powitać ostateczne wyswobodzenie pracy, a tem samem powiększenie i jej siły nateżenia, i owoców, czyli produkcji. Dziś znów śmiało, wsparci na praktycznym dostrzeganiu, skąd czerpiemy wszystkie nasze, choć niedoleżną ręką skreślone, chęć dobra ogólnego ożywione myśli, wyrzec możemy, że jedynie moralne podniesienie ludu, odda rolnictwu ręce odjęte od pracy czynszowaniem, czy indemnizacją. Wyda się to może komu paradoxem, jednak smutne i nieobrachowane społeczeństwo ponosiłaby straty, jeżeli lud nasz pozbawiony moralnej opieki i czynności, jaką zawsze w dziejach znajdował, puszczonej będzie samopas na rozstajne drogi występku i zdrożności.

Mamy przed oczami nieustannie czynszowników, a patrząc się codziennie, nikt nas nie posądzi, że piszemy marzenia, mrzonki na jawie, lub zatrwając widzimy przyszłość, o toz kiedy z tej miniatuury, wnosićby nam przyszło o stanie całego gospodarstwa naszego kraju, — kiedy pomyślimy, jak na raz wszystkie ręce zwolnią od roli, kiedy rozważymy, jak miejscami ludność nie jest stosunkową do rozległości gruntu, to śmiało przejście to nazwać musimy przesileniem, jakie nie jeden z trudem przebędzie, nie jeden drogo opłaci. Cała przeto usilność społeczności, każde takie lub podobne kryzys przechodzącej, w tym być powinna, żeby je przeżyć szczęśliwie, a jako z choroby do czterstwiejszego powrócić zdrowia, nowe i ożywione uczuć w sobie siły.

W danym przeto wypadku troszczyć się o to najbardziej potrzeba, aby narzędzie rolniej produkcji, praca, czyli ręce człowieka, wyswobodzone z przymusu i nacisku, jak bądź w teorii nazywać się to podoba, mimo to dla teje produkcji czyli bogactwa krajowego stracone nie były.

Kto nie patrzy na stan takowy, próżną to nazwie obawą — inny w zamożności łatwe dopatrzy lekarstwo, co do nas niezbyt wiele i na tego złoto cieleca rachując, w siłach ducha, jakie głównie rządzi światem i prowadzą go do wysokich przeznaczeń, radzibyśmy ukazać niewyczerpane i jedyne źródło nawet materialnych korzyści i szczęścia społeczności.

Wielu wydaje się, że czynszowanie zachowa ten sam stosunek pana i włościanina i wspólnie

ich wiązać będzie. Tegoby dla dobra stron obu życzyć należało, w rzeczywistości przecież co innego widzimy: jeżeli nie ma pobudki materialnej, to jest zarobku, do jakiego najsilniej głód jeden nagania. — a brak moralnych pobudek, jaki niestety! zbyt jest widny pośród naszego ludu, gospodarstwo rolne nie wiele znajdzie w czynszownikach pomocy. Radzibyśmy dla dobra ogólnego, żeby to było błędem naszym widzeniem czy przywidzeniem, dowodzimy jednak przykładem.

Kto nie zna gospodarstwa, nie uwierzy, jako w niem nigdy na czas obrobić się nie można, tak w wielkim jako i małym: nic więc dziwnego, że nasz kmiołek, zajęty własnym w początkach, to przestawieniem budowli, to uporządkowaniem gospodarstwa, nie tylko nie idzie na najem do roboty, ale i wolnego człowieka, jakim gdzie nie gdzie są komornicy, zabiera już to przymusem za siedzibę i różne przysiewki, już pieniędzmi w czasie potrzebnym. Z tej więc już przyczyny, w gruncie nawet sprawiedliwej, boć nikt swego dla cudzego nie porzuci: ręce one niegdyś roli oddane, dziś jej odjęte będą. Wprawdzie niepodobna przypuścić, aby chłopiek rok cały z żoną, nieraz dorosłą dźwiatwą, czasem nawet z czeladką, na kilku, a choćby i kilkunastu morgach gruntu, nieustannie był zajęty, a przecież mimo to nie kwapi on się chętnie do pracy u kogo innego, a co jeszcze smutniejsze, że im czas lżejszy, to jest większa obfitość chleba, tem trudniej o najemnika i drożej go płacić potrzeba.

Są, którzy lud nasz pomawiają o próżniactwo, zbliska jednak i przez lat tyle w różnych okolicach, przypatrując się jego pracom, a nawet uzianiu, nie możemy jak tylko przyznać mu zalety wielkiej nawet pracowitości, wyjątek tu bardzo rzadki; — oczynszowanie jednak czy splata zupełnie w innych względem gospodarstwa krajowego postawi naszego włościanina stosunkach, zrobi on na swoim polu, i robi dobrze, boć na to czasu dość mieć będzie, ale cóż go nakłoni, żeby z pomocą pokwapil się dworowi? Nie widzimy żeby nawet pieniąż takie cuda mógł działać.

Cóż więc ma robić u siebie? a jeżeli nie robi, to próżnuje, jakże więc pogodzić to z jego pracowitością? Oprócz pieniądza trzeba silniejszych pobudek, żeby lud nasz drogą cywilizacyjną sprowadzić do pracy, a nie dać mu pokosztować siodły czy próżnowania, tego *far-niente* włoskiego lazaroni, bo możeby i na to przeszedł z czasem, a któż nie wie, jak to łatwo złe moralne krzewi się i rozrasta w naturze ludzkiej, lecz więć dziękuj i niekształtniej. Dawniejsze proste materialne środki pracowitości naszego ludu, dziś powinny zastąpić środki moralne, opiekę i czujność dziedziców przekazując winną społeczność, lub ci przynajmniej zrzucać jej z siebie nie powinni, miejsce przymusu fizycznego do pracy niech zajmie pojęcie godności człowieka, jako istoty rozumnej, na obraz Boga uczynionej i wyższe mającej przeznaczenie. *Status-quo* moralne długie i bardzo długie sprowadzi cierpienia moralne.

Cóż więc robić dla Boga! zapyta nie jeden? Trzeba robić i prędko robić, i bardzo wiele robić. **▲** naprzód zamknąć karczmy dla ludu przynajmniej w dzień powszedni. Jakaż to straszna anomalia, jaką może jedynie wieś przedstawia, a jaką też tylko uczucie rolnika w całej brzydocie i okropności zrozumieć może, żeby gromada ludu, i to rolników, w dzień powszedni, w czasie roboczym, kiedy obok, na polu sąsiada do złp. 3 dziennie zarobić można, przypuściwszy, że już nie ma co robić u siebie, żeby mówię gromada mężczyzn i kobiet cały dzień zalegała szynkownię, a krzykliwym śpiewem, dzikim tańcem, na zewnątrz objawiała swoją ochotę, zwabiła nie jednego, gorszyła młodzież, oburzała rozumnego przechodnia! Czyż się nie należy tym niedorośliwym moralnie chłopiętom opieka, czuwanie, a kierownictwo rozumne? czyż ojciec, matka, puszcza dzieci samopas, a miłość swoją tem dlań jawi, że obojętnie patrzy na jego zboczenia? czyż jedno dla nich, czy dziecko zechce iść do szkoły, lub do domu rozpusty? Dzieci to, i wielkie dzieci lud nasz, opieki więc dla nich, i to rodzicielskiej, na Boga wzywamy!

Godziłoby się też pomyśleć o moralnym i umysłowym podniesieniu wiejskiego ludu, tu wiele jest do zrobienia, bo robota ledwie zaczęta, plebani z wysokiego swego stanowiska, ani na chwilę rąk opuszczać nie powinni; pożądaną jest rzecz przy uregulowaniu dzisiejszych rolnych stosunków zaprowadzenie *szkółek wiejskich* lub przynajmniej

parafjalnych; cywilizacja jednocząc człowieka duchowo, mnoży nawet materialne potrzeby, potrzeba zaś wiedzie do pracy, uczy ekonomji i oszczędności. Niech przeto włościanin czynszownik czy właściciel, ma obowiązek na czas zimy dzieci posłać do szkoły, a tem samem musi przemyślać o odzieży przystojnej i innych potrzebach, a to skłaniać go będzie do pracy i zarobku; jeśli zaś jako konieczne następstwo sprowadzi to podniesienie się moralności, któż nie wie, że za tem pójdzie trzeźwość, pracowitość, porządek, a z niemi i zamożność naszego ludu!

Wybitne cechy tego podwójnego zapatrywania się na tę kwestję o ścianę moglibyśmy ukazać w dobrach już dawniej oczynszowanych, bo kiedy przy szkołkach i czujności nad ludem, podniosła się wysoko jego zamożność, a nie zniknęła, owszem podwoiła pracowitość, — kiedy nieznanne jest pijaństwo, natomiast dziś chłopiek przystojnie nawet pięknie ubrany, w białej koszuli, z wstążką u szyi, sukiennej kapocie, lub w dostatnym kożuchu, nie mówiąc już o całym i wygodnym obuwiu, z kmiotrem lub krewniakiem, pije herbatę, a widzieliśmy i wino, kiedy wybierane pracą kilkaset złotych wymienia na listy zastawne, żeby mu i pieniąż nie próżnował, — kiedy przez swojego proboszcza wywiaduje się, jakiego książki dla siebie mógł zakupić, a kilkanaście egzemplarzy świeżo wychodzących żywotów świętych zaprenumerowali tą drogą, trzymają *Czytelnię niedzielną*, pilnie sami czuwają nad nauczycielem, żeby ich dzieci mogły się też czego nauczyć, — to na drugiej stronie tego obrazu cóżbym ukazał? próżnowanie — pijaństwo — brzydotę moralną — materialną nędzę.

Wejdz do chaty.... ale nie wejdiesz, bo cię chmura dymu zatrzyma na progu — wejrzyj... ale gestej mgły tego obłoku nie przebijesz — kurna to jeszcze chata, — ostatni materialny zabytek, bo moralnych nie mało jest jeszcze, dzikości i barbarzyństwa, a on przetrwał wieki, i wieki jeszcze trwać będzie, kiedy dziś, nawet po oczynszowaniu, w starym zwyczajach taką ma siłę. A kiedy byś przewycięzył siebie i odważył się próg tej chaty przekroczyć, znajdziesz w niej ludzi pochylonych bo tak się tam chodzi, odymionych i zakopcałych, błądzących na twarzy, czerwonych w oczach, boć to są skutki nieustannego w tem powietrzu wędzenia; znajdziesz ludzi czynszowników, a w ich domu w każdym kącie widna nędza, ledwie garść barłogu pokrywa łożo, a na niem z posłannictwa naszego częściej spotykać nam się zdarza ubogiego lazara, niż dostatnego osadnika. Cóż wam powiedzieć o dźwiatwie, która całą zimę w tej dymnej klatce przebywać musi? jakież tam jej wyrobi się pojęcie — jakie ukształcenie? czyż to skutek ciemnoty? — czy może myślicie niedostatku i nędzy? O! nie, brak pojęcia swojego stanowiska, czy ukształcenia. Nie jeden czynszownik, wiadomo nam z opinji, bo sam się do tego nie przyzna, ma już tysiące, ale pewnie je chowa pod przyciesią, a nie raz ich tam odumrze, nikomu się nie zwierzywszy, ale nie zmieni siermięgi, dziecka do szkoły o próg nie wyśle, sam dla siebie nic wyższego nie zapragnie, powie może kto że wielka w tem filozofia praktyczna — niewątpliwie byłoby czem budować się, gdyby można było życie ducha dopatrzeć, gdyby w tem nie przebijaly się grube nieukształcenie, egoistyczne i zwierzące popędy.

Podniesienie przeto duchowe naszego ludu powinno stanowić podwalinę tegoczesnej przemiany stosunków włościańskich, od tego wedle nas dzieło to poczynać należy. Lud nasz jako rolny, z natury łagodny i potulny, przy wpływie zasad moralnych ukształcił się, podniesie, pozna swoje stanowisko społeczne, i godnie mu odpowie; bez tego pojęcia obawiać się potrzeba, żeby jego wyobrażenia nie wzięły fałszywego kierunku, a nie spaczyły się ze szkodą indywidualną i społeczną.

Już zwracaliśmy uwagę na szerzenie się pośród nich tej fałszywej opinji, że czynszownik wstydy się iść na robotę najemną, i dziś rzadko czynszownika zobaczy u roboty zimną lub latem. Co robią u siebie? pewnie z czasu wyrachowaćby się nie umieli, lecz kto wie, jak małe są ich potrzeby, a jak dziś łatwo onym zaradzić, — kto wie na jak nędznej poprzestają strawie, a jeżeli zbyt, to na jednej gorzałce, oszołomieni już i nieprzytomni — kto wie, jak ich pojęcia za domową strzechę nie wyzierają, a pragnienia zbyt są skromne i ograniczone, ten odgadnie, jako nie mając bodźca do pracy ani materialnej, ani mo-

ralnej, chodząc i niby to pracując dzień za dniem w słodkiej zehodzić im będzie przyjemności. — Któż natomiast nie wie, ile to tam nieodbytych jest okazji do próżnowania i rozkosznego pijaństwa? Czyż przejdzie tydzień, w większej zwłaszcza wiosce, żeby nie było radosnego lub smutnego wypadku? U sąsiada chrzciny — u kmotra wesele — krewniakowi a czasem komu z blizkich trzeba oddać ostatnią religijną posługę, — a w takiej wiosce wszyscy są przez żony, przez dzieci, spokrewnieni z sobą, trzeba przeto szczęśniej i szcześnie dole zalać kieliszkiem. A są uroczystości, jakie dni kilka trwają, a i tydzień przeciągają się, i schodzi to jakoś, tem więcej, że nie ma kto już wołać do pracy.

Zdrowe pojęcia ekonomii na zasadach religji i moralności przejść jedynie mogą w przekonanie naszego ludu. Tego też najmocniej życzyć potrzeba: a mniemamy, że tą tylko drogą najszczęśliwiej kraj nasz przejść może dzisiejsze przesilenie.

Są wprawdzie, tacy którzy w oczynszowaniu włościan upatrując wielkie podniesienie się produkcji krajowej, mało się trwożą w przewidywaniu nawet upadku gospodarstw folwarczanych: błąd to nie tylko ekonomji, ale i moralności przeciwny. Wiele warunków potrzeba do podniesienia gospodarstwa: oczynszowanie, czy splata pozwalając włościaninowi *czasem swoim* rozrządzać swobodnie, robi go panem dopiero jednego czynnika produkcji, wprawdzie ważnego, ale nie tylko żeby zład już wielkie wypłynęły rezultaty. Praca i to praca oświecona, i jej owoce, wyradzająca za możliwość, dopieroby przeważnie mogła wpłynąć na podniesienie tych małych w kraju gospodarstw lecz i wtenczas czyżby one mogły stanowić bogactwo kraju? Dziś co produkuje nasz włościanin, to najwięcej zużywa, a za bogatego już miany, kiedy ma chleb z roku na rok, mało więc ma on produktów rolnych na sprzedaż, a o ile sprzedaje o tyle na innych zbywa mu potrzebach, w czasach zaś niewielkiej nawet klęski, jest on bez chleba. A któż go wtenczas żywił i całe mienie ubezpieczał? a czyż te czasy już nigdy dlań nie wrócą?

Śmiało rzec możemy, że gospodarstwa folwarczne rozumniej i ogladniej prowadzone, wyżej pod względem uprawy a tem samem produkcji stojące, były i będą *spichlerzem kraju*, ale zawsze spichlerzem i ucieczką dla włościanina w każdym niefortunnym wypadku. Życzyć przeto upadku gospodarstw folwarcznych nie należy, kiedy takowe i umiejętniej są prowadzone, i większym rozporządzają kapitałem, i większą obszerność ziemi, i to niemylnie wyborowej posiadają — a zatem prawdziwe bogactwo kraju stanowią. Przez zniesienie pańszczyzny wiele one ucierpią, długi czas kuleć będą a może i chorować niebezpiecznie ale nie wątpimy na chwilę, że podźwigną się i wyratują zasadami zdrowej ekonomji i rzeczywistego postępu.

Na zakończenie wolno by nam było zrobić pytanie, w jakim systemie czy oczynszowania, czy uwłaszczenia, powyższe zasady podniesienia moralności naszego ludu, a na nich stawienia trwałej budowy społecznej, przyjąć by się i z czasem błogie owoce wydać mogły — lecz mniemamy że i tu łatwą byłaby odpowiedź, a myśl naszą tyle już razy zbyt szczerze i jasno wypowiedzieliśmy, że powtarzać się nie widzimy potrzeby.

w Osieku dnia 18 listopada 1857 roku.

X. Józef Szpaderski.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A M E R K A.

New York 9 Stycznia. Względem Walkera, komodora Paulding i flibustjerów w ogóle, były bardzo żywe rozprawy w kongresie. W dniu 7 przedstawiona została odezwa prezydenta w tym przedmiocie. Powiedziano w niej, że komodor Paulding zbłądził wprawdzie aresztując Walkera na obcym gruncie (w Nicaragu) ale że usprawiedliwiają go patriotyczne powody i pragnienie poparcia interesów państwa i utrzymania jego honoru. Nicaragua przez ten krok nie poniosła żadnej szkody, ale owszem korzyść, jakoż dotąd nie uskarżała się weale, i zapewne nigdy z taką skargą nie wystąpi. W rozprawach które potem nastąpiły, opinja prezydenta równie gorliwie była przez wielu mówców popierana, jak i atakowana. W końcu sprawę tę odesłano do komitetu spraw zagranicznych. Tymczasem w Orleans i na południu nie zbywało na demonstracjach na korzyść Walkera i ten po-

mimo opinji prezydenta, powołuje się na swoje „słuszne prawo, — papiery okrętowe w porządku“ i inne tym podobne bezwstydnie przystrajanie rozbójniczego napadu na cudzą ziemię.

W kongresie na wniosek komitetu spraw zagranicznych, zarządono przedłożenie wszelkich papierów tyczących się Paragwaju, Nowej Grenady, żeglugi na rzecę Amazonek i stosunków z Hiszpanją. (*Neue Pr. Ztg.*)

A N G L J A.

Londyn 23 Stycznia. Rozpatrując się w rezultatach dochodów kolei żelaznych angielskich w pierwszym tygodniu stycznia 1857 i 1858 r., uważaliśmy ważne różnice niekorzystne dla roku bieżącego na niektórych najważniejszych liniach. Obecnie mamy przed oczyma cyfry z drugiego tygodnia i rezultaty są jeszcze niepomyślniejsze.

Przejrzeliśmy cyfry 72 linii wielkich i małych których rezultaty zostały ogłoszone. W 33 z tych linii, które obejmują 2400 mil angielskich, dochody są wykazane, ale bardzo mało, ponieważ na wszystkich razem w drugim tygodniu stycznia roku bieżącego, dochód przewyższa tylko o 1956 fst. summę tychże w roku 1857. W 39 pozostałych liniach, wszędzie okazuje się zmniejszenie dochodu. Wynoszą one razem 6,865 mil. i niedobór dochodu w roku bieżącym w tygodniu drugim wynosi 36,910 fst. mniej, niż w tymże tygodniu zeszłego roku. Tak więc w ogóle 72 linii Anglii i Irlandji, deficyt w tym roku wynosi 34,954 fst. Jest to cyfra bardzo znacząca i odpowiadająca kategorięcznie na twierdzenia pewnych optymistów, którzy widząc minione przesilenie, wykrzykują, że wszystko wraca do dawnego toru, tak handel jak przemysł. Bez wątpienia minęły już złe dni i dowodem tego jest ożywienie objawiające się na targu co do artykułów pierwszej potrzeby, ale jeszcze nam bardzo daleko od tego chwilowego zmniejszenia niedoli powszechniej, do korzystnego położenia.

Przytem wahanie się Banku w obec obfitości kapitałów, które nie wiedzą gdzie znaleźć korzystne użycie, a zarazem ubezpieczenie przeciw szansom rzeczywistych strat, powinno dać wyobrażenie o trudnościach na jakie znajdujemy się wystawionymi, mając rozwiązać rozmaite kwestje bezpieczeństwa kredytu.

Wszędzie można znaleźć pieniądze tanio. Dobre wexle eskontują się po 3 1/2 pCt., niektóre nawet po 3 1/4, a jednak nie ma jeszcze rzeczywistego życia w świecie interessów. Cyfra depozytów w banku angielskim, którą wypłata procentów długu powiększyła niezmiernie, pozostaje prawie ciągle jednostajną, i jeśli porównamy dwie cyfry z 6 stycznia, bilansu który poprzedził operacje tygodniowej wypłaty państwa długu, i z d. 20 Stycznia, znajdujemy w ciągu tych 15 dni powiększenie ogólne o 3,540.821 fst., pomimo zmniejszenia o 738,035 fst. które okazało się w tym tygodniu. W obec tej ogromnej summy depozytów dochodzącej do 18,386,968 które tym sposobem wycofane są z cyrkulacji, niepodobna wierzyć na chwilę znacznemu polepszeniu w interessach.

— Kwestja prawodawstwa w przedmiocie cudzoziemców i przepisów policyjnych względem wychodźców, zajmuje ciągle dzienniki angielskie. *Times* w nowym artykule, który poświęca odpowiedzeniu na mowę mianą przez jednego anglika w Paryżu, na meetingu, na którym ułożono adres wieszający dla Cesarza, powiada, że wychodźcy powinni zachowywać prawa Anglii, wstrzymując się od przygotowywania wypraw zbrojnych, i szanować uczucia narodu, unikając organizowania spisków morderczych.

Morning Post także czyni wycieczkę na to pole. Roztrząsając świeże środki przedsięwzięte przez rząd francuski, oświadcza ona, że jeśli część prasy francuskiej bierze sobie za zadanie, głosić w sposób niebezpieczny dla spokojności publicznej, interessa stronniactw przeciwnych panującej dynastji, to ma zupełne prawo znieść i zwinąć zupełnie organ poświęcony tak niebezpiecznym interesom. Wiadomo, że *Morning Post* uchodzi za organ ambasady francuskiej w Londynie.

— Wczoraj był wielki obiad u dworu. Oprócz księcia i księżnej Sasko Koburgskich i księcia Wilhelma badenkiego, którzy z rana dowiedzieli się o śmierci Wielkiego Księcia Ludwika badenkiego i z tego powodu nie wychodzili ze swoich apartamentów, wszyscy dostojni gości Jęj Król. Mości i mnóstwo znakomitości politycznych i dyplomatycznych znajdowało się na tej uczcie. Wieczorem były niejaki przyjmowania znakomitych cudzoziemców znajdujących się obecnie w stolicy. Do

przyszłej środy wielkie salony nie będą otwarte, prócz w poniedziałek, dla przyjmowania powieszonych wielkich urzędników korony i ciała dyplomatycznego po ukończonej ceremonji ślubnej.

— Xiążę Fryderyk Wilhelm pruski przybył tu dzłś. Mówiono że sam tylko xiążę Walji uda się na jego spotkanie, ale chciano nadać temu więcej jeszcze uroczystości. Od południa już wielkie mnóstwo ciekawych zgromadziło się przy specjalnej stacji Bricklayers' arms którą J. K. Wysokość miał przybyć do Londynu. Xiążę Albert w towarzystwie księcia Walji i księcia Alfreda przybyli na tę stację w parę minut po pierwszej godzinie i za ledwie weszli do salonu, gdy dzwonek kolei doniósł o zbliżaniu się pociągu królewskiego. Młody xiążę serdecznie przyjęty został przez swoją przyszłą rodzinę, i wsiadł do powozu dworskiego, który go przywiózł o godzinie drugiej do pałacu Buckingham w towarzystwie 40 konnych gwardzistów.

Dziś wieczór jest znowu widowisko w teatrze *Her Majestys*.

Zewnątrz w mieście jest niezmiernie wiele ruchu. Wszędzie widać robotników fabryki gazu zakładających dodatkowe ozdobne urządzenia i zdaje się, że iluminacja miasta nie ustąpi co do wspaniałości tej, jaka miała miejsce z powodu podpisania traktatu paryskiego.

Na wielkich ulicach w City, West End i Belgravia, cyfry, dewizy, przezrocza, ustawiane są z cudowną szybkością, a ponieważ zapewniają, że w poniedziałek większa część domów, sklepów i warsztatów będzie zamknięta, można spodziewać się, że ulice od rana przepelnione będą ciekawymi, pragnącymi widzieć te nadzwyczajne uroczystości. Już koleje żelazne zapowiedziały pociągi spacerowe, a ponieważ pogoda jest tak piękna, jak tylko można żądać w tej porze roku, łatwo przewidzieć, że ludność Londynu w tym dniu powiększoną zostanie obcym napływem. (*Indep. Bel.*)

F R A N C J A.

Paryż 24 Stycznia. Spodziewają się tu, że z powodu zjazdu rozmaitych posłów nadzwyczajnych i ruchu sympatji, który zbliża w tej chwili wszystkich monarchów do Cesarza Napoleona IIIgo, otwarcie posiedzeń kongressu zostanie przyspieszone. *Krentz Ztg.* potwierdza istnienie tranzakcji projektowanej przez rząd francuski do sprawy Xięstw; mówiono także z pewnością o bliskim przybyciu do Paryża wszystkich razem kommissarzy europejskich, zgromadzonych w Bukareszcie. To zebranie się nie odbędzie się urzędownie, sądzą jednak że każdy z tych kommissarzy przybędzie nieco przedź lub później do naszej stolicy, aby pełnomocnicy właściwych mocarstw mogli z nimi naradzać się względem trudności tego interessu, czyli jak się wyraził pan Buol, przegłądać swój żywy słownik.

— Król i królowa Neapolu posłali podobnie jak wszyscy inni monarchowie list do Cesarstwa Ichmość, wieszający im z żywą sympatją szczęśliwego uniknienia zamachu 14go stycznia. Ponieważ stosunki dyplomatyczne między dwoma rządami, nie zostały dotąd przywrócone, przeto ambasador austriacki przewodniczył w doręczeniu tego pisma królestwa Ichmość Neapolitańskich, Cesarzowi i Cesarzowej.

Cesarz i Cesarzowa znajdowali się wczoraj na pierwszym przedstawieniu sztuki pp. Scribe i Potron, pod tytułem: *Niboszczyk Lionel*, czyli *któ dorzeka ten zobaczy*. Pierwszy to raz po zamachu 14 stycznia, Cesarstwo Ichmość ukazali się na widowisku scenicznem i zostali przyjęci z najżywszymi okrzykami. Przy wejściu i wyjściu Cesarstwa Ichmość, zaprowadzone zostały zupełnie nowe zarządzenia.

Uchwała senatu w przedmiocie przysięgi kandydatów, dopiero w poniedziałek lub wtorek przyjdzie pod rozprawy senatu. Wczoraj wyszła ona dopiero z roztrząsania w radzie stanu. Co do innych środków o jakich biegały pogłoski, nie mamy dotąd żadnych nowych wiadomości, zdaje się jednak że wieści te były przesadzone.

Zapewniają że z powodu obfitości złota, banki Anglii i Francji, zniżą w tym tygodniu jednocześnie stopę eskonta na 4 pCt.

Ciągle mówią o odkryciu nowych rozgałęzień spisku 14go stycznia. Mówią mianowicie o obszernej korespondencji zabranej w Birmingham z pomocą policji angielskiej, tudzież o proklamacjach rewolucyjnych które schwytano w Lyonie. Zdaje się także że pomimo przesadzenia nieco wiadomości o poruszeniu w Ankonie, listy przejęte w państwie rzymskiem, okazują ślady współnictwa spi-

sku w tych okolicach. Niepodobna naturalnie przewidzieć światła jakie wyniknie w końcu z rozmaitych poszukiwań, lub czy one doprowadzą do jakich ważnych wyjaśnień tego obrzydłego i ciemnego spisku, ale to zdaje się być pewnym, że termin instrukcji znacznie się opóźni, i że rozpoczęcia rozpraw rządowych nie należy spodziewać się przed drugą połową lutego.

Wszystko zdaje się mieć szczególny opatrnościowy charakter w szczegółach jakie się odkrywają co do wypadku 14go b. m. Pan Hebert naprzykład, który tak ważny miał udział w szczęśliwym rozwiązaniu zamachu, nie był rzeczywiście tego wieczoru na służbie i przypadkowo tylko wracając z kasy teatru, gdzie spóźnił się po odebranie dwóch biletów wejścia, spotkał Pierrego i aresztował go. Jedynie temu przypadkowi winien on wdzięczność za sposobność przyłożenia się tak skutecznie do odwrócenia największego niebezpieczeństwa od Cesarstwa Ichmość.

Mówią także że w mieszkaniu Pierrego w Anglii znaleziono między innymi papierami manifest Wiktora Hugo przeciw Cesarzowi, i że rząd zamierza ogłosić ten manifest w *Monitorze*. (I. B.)

Możemy dziś z zupełną stanowczością donieść, że mocarstwa europejskie obecnie istotnie pragną urzyć jak najprędzej zakończenie sprawy Xieztw mołdo-wołoskich. Obawiają się one żeby to długie odroczenie tak upragnionego rozwiązania, nie wywołało niebezpiecznej agitacji.

Aż dotąd kancelarje doskonale zrozumiły, że nadzieja powinaby uczynić ludności rumuńskie cierpliwymi i zdecydowanymi na przypuszczalny rezultat. Licząc na wsparcie Francji, Rossji i Piemontu, w osiągnięciu pożądanego celu, nie trudno było ludziom przywiązany do sprawy porządku, dać do zrozumienia tym ludnościom, że środkiem utrzymania wiele, jest oczekiwać jak najwięcej a nawet wszystkiego od Europy. Ale od chwili jak sam Cesarz Napoleon w mowie do izb napomknął o zamiarze uczynienia niejakich ustąpień, wędzido nadziei znacznie jest rozłożone jeśli nie starane zupełnie, i ci z pomiędzy wołochów którzy mieli pretensje otrzymać wszystko od wotum dywanów ad hoc, mogą pomyśleć o przyszykowaniu się na rozpaczną próbę, któraby niezawodnie była zgubną dla przyszłości rumunów. Tak przynajmniej myśli świat dyplomatyczny.

Uspokojonoby się jeszcze podobno gdyby Mołdawja była w takich samych stosunkach jak Wołoszczyzna. W tym ostatnim kraju administracja xięcia Alexandra Glika jest dość silna i dość dobrze uorganizowana. W Mołdawji przeciwnie, władza jest zdyskredytowana, nie bardzo lubiana i w każdym wypadku byłaby niezawodnie bezsilną. Tak więc przez anomalję tak częstą w historii dyplomacji europejskiej, ten właśnie kraj którego zgromadzenie deputowanych uważano jako mające rewolucyjne dążenia, najmniej teraz wzniesła obawy.

Chcianoby bardzo żeby konferencje mogły rozpocząć się w miesiącu lutym r. b., i ambassador turecki który chciał prosić o urlop aby udać się do Konstantynopola dla odebrania bogatego dziedzictwa po swoim ojcu, zmuszony jest czekać na ostateczne stanowcze oznaczenie epoki otwarcia konferencji.

Nie należy jednak sądzić, że wszystkie trudności są już usunięte i że nie już nie pozostaje gabinetom, jak tylko wydać rozkaz swoim pełnomocnikom, aby się zgromadzili w tym lub owym dniu w pałacu na quai d'Orsay. Kwestja mołdo-wołoska niewątpliwie uczyniła wielki krok od dwóch tygodni, na drodze porozumienia się między mocarstwami które podpisały traktat europejski, ale uczyniła tylko jeden krok, a potrzeba takich jeszcze dużo żeby doszła do ostatniego rozstrzygnięcia.

Pretendenci do tronu gospodarskiego którzy się rozproszyli po rozmaitych stolicach Europy, przyłożyli się dużo do rozsiewania obaw o których wyżej mówiliśmy.

Pretendenci których mamy w Paryżu, szkodzą opinii swego kraju, malują go jako niepodobny do rządzenia, a to dla tego żeby im powierzono przyjemną misję uwolnienia go od niebezpieczeństw, na które on nie jest narażony. Ale tylko w połowie to im się udało. Mocarstwa, a przed innymi Francja, przekonane są, że rodziny które mogą mieć najwięcej nadziei dobrego przyjęcia od rumunów, pozostały w swoim kraju. Ale powtarzamy że gabinety pragną jak najprędzej sprowadzić rozwiązanie i pewnemu mężowi stanu który mó-

wił o potrzebie nowego odroczenia, odpowiedziało słowami Mirabeau: „Chętnie przyzwolimy na odroczenie, jeśli nas zabezpieczysz względem przypuszczalnego rozruchu.“

— *Moniteur* z powodu środków zdecydowanych przez rząd belgijski, mówi: Rząd belgijski przedwczoraj przedstawił izbie reprezentantów projekt prawa w przedmiocie policji co się tyczy cudzoziemców. Wczoraj prezesowi tej izby doręczony został inny znowu projekt prawa mający na celu modyfikację kodexu karnego. Rząd zaleca, aby z całego kodexu karnego wyciągnięto artykuły dotyczące się przestępstw i zbrodni popełnionych ze szkoda stosunków między-narodowych i żeby z tych artykułów ułożono osobne prawo. To osobne prawo ma być uznane bardzo pilnem.

Od kilku dni mówią, że Orsini rozrywa opatrzenie ran swoich, i uporczywie wzbrania się przyjmować pożywienie, ale nie bardzo skłonni jesteśmy uwierzyć temu melodramatycznemu usposobieniu.

Dziś o godzinie 1szej w nocy królowa Oude przybyła do Paryża, orszak jej składa się z 40tu do 50 ludzi.

W dniu 21szym b. m. w kaplicy Tuileries, odprawiona została cicha msza, za pokój duszy Ludwika XVIgo. Cesarz i Cesarzowa znajdowali się na tem nabożeństwie.

Minister marynarki wydał dziś rozkaz aby z Brestu nowy bataljon piechoty marynarki udał się do Chin. (*Neue Pr. Zeit.*)

T U R C J A.

Konstantynopol 15 Stycznia. Wczoraj i przedwczoraj nowy wielki wezyr Ali pasza, minister spraw zagranicznych Fuad pasza i Mehmed Kepresli pasza, przyjmowali zwykle odwiedziny większej części obcych reprezentantów i wysokich urzędników Porty, którzy spieszyli powinszować im nowych nominacji.—Dla tego też w ciągu tych dwóch dni bardzo mało jeszcze zajmowano się interessami. Prócz tego jak wiadomo wszystkie kwestje polityki wschodniej, próżnują obecnie, uspokojono się obecnie nawet z wrażenia sprawionego chwilowo przez wiadomość o ratyfikacji ugody w przedmiocie żeglugi na Dunaju, co teraz uważają powszechnie, jako sprawę, która ma uleść ostatecznemu uregulowaniu ze strony kongressu paryskiego, jak tego Wysoka Porta życzy sobie wyraźnie i otwarcie. (*Indépendance Belge.*)

DONIESIENIA.

Skład nut muzycznych Gustawa **SENEWALDA** otrzymał dwie nowe za granicą drukowane kompozycje na fortepian mianowicie: hrabiego J. Wielhorskiego *Mélo-die en forme d' étude* dz. 28, cena kop. sr. 45 i *Troschla „Wilhelma“ Reminiscences* z opery Meyerbera Hugonoty, która w ciągu bieżącego roku przedstawiona zostanie, cena ex. kop. sr. 90. Wilhelm mazur na fortepian przez Józefa Seroczynskiego wyszedł z druku nakładem tegoż składu nut, cena kop. sr. 15. (Nr. 40.—1.)

Dyrektor drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej. — Zawiadamia, że w składzie stacji głównej Warszawa znajdują się przedmioty zagubione przez passażerów na drodze żelaznej lub jej stacjach w kwartale IVym 1857 roku. Spis rzeczonych przedmiotów przejrzeć można u zawiadowców stacji: Warszawa, Skierniewice, Łowicz, Piotrków, Częstochowa i Granica—po odbiór zaś zgłaszać się należy do zawiadowcy stacji Warszawa. Rzeczy nieodebrane do dnia 12 (24) marca r. b. Warszawskiemu towarzystwu dobroczynności na korzyść biednych odesłane zostaną.— *Rosenbaum.* (Nr. 42.—1.)

Na zasadzie wyroku trybunału cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie z dnia 18 (30) czerwca 1857 roku, sprzedane będą, w drodze działu majątku po Rudolfe Ohm ogrodniku w wydziale IIIim tegoż trybunału w Warszawie pod Nr. 549, posiedzenie swe odbywającego, następnie **Nieruchomości** w Warszawie za rogatkami Wolskimi położone a mianowicie:

1) Dnia 5 (17) lutego 1858 roku o godzinie 4ej po południu Nr. 3086 oznaczona, frontem od ulicy Wolskiej na gruncie dziedzicznym stojąca, w której znajduje się: dom murowany mieszkalny z wielką salą do zabaw publicznych — zabudowania gospodarskie i ogród obszerny zawierający przeszło 9000 sztuk drzew owocowych i krzewów egzotycznych. Obejmując cała ta nieruchomość 198,198 łokci kwadratowych. Jest to ulubione miejsce spacerów, zabaw i podwieczorków mieszkańców Warszawy. Licytacja zacznie się od sumy rs. 28,100 kop. 32. Vadium rs. 1500.

2) Dnia 6 (18) lutego 1858 roku o godzinie 4ej po południu Nr. 3112a oznaczona — na gruncie emfiteuty-czyny przy gościńcu w Warszawie do wsi Górców prowadzącym położona — złożona z domu mieszkalnego z drzewa na podmurowaniu i z zabudowań gospodarskich, tudzież z ogrodu warzywnego i owocowego w którym różnych drzew przeszło 5000. Ogród ten obejmuje łącznie z zabudowaniami 130,124 łokci kwadratowych. Licytacja zacznie się od sumy rs. 16,063 kop. 65. Vadium rs. 1000.

3) Dnia 7 (19) 1858 roku o godzinie 4ej po południu Nr. 3112b czyli wedle taryfy miejskiej Nr. 3111e oznaczona na gruncie emfiteuty-czynie — frontem przy ulicy Wolskiej stojąca, stanowiąca ogród warzywny i owocowy — obejmujący przeszło 3000 sztuk drzew różnych rodzajnych i nieurodzajnych w szkółkach, a mający rozległości 56,561 łokci kwadratowych. Licytacja zacznie się od sumy rs. 6043, Vadium rs. 500.

Szacunki wyżej podane przez biegłych przysięgłych wynalezione zostały.

Grunta tu przez ciągłą i długoletnią uprawę do wielkiej doprowadzone zostały urodzajności — a drzewa owocowe najwyborniejszych są gatunków. Warunki i taxę tych nieruchomości przejrzeć można u pisarza trybunału wydziału IIIgo i u Józefa Karpińskiego patrona pod Nr. 2236b w Warszawie przy ulicy Nowolipki zamieszkałego.

Czyni się wzmianka, że z powodu od SSrów Ohma nie należących, nie numera i litery dwóch ostatnich nieruchomości podawane, lecz granice ich w taxach sądowych przez biegłych przysięgłych wykazane są stanowcze — nadto że do nieruchomości Nr. 3112a włączył s. p. Rudolf Ohm place Nr. 3106h i 3106f oznaczone, które razem z nią oszacowane zostały, jako jedną obecnie całość stanowiące. (Nr. 39—1)

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.
Brinken Wład. obyw. z Zbiroży nr 584, *Czerminski* Jan oby. z Przasnysza nr 625, *Czarnomski* Stan. oby. z Dubidzów nr 413, *Kurdwanowski* Djonizy oby. z Osin nr 584, *Kobierzycki* Jarosław oby. z Podola nr 625, *Morzycy* Marceli oby. z Miłaczewa nr 414, *Narbut* major z Moskwy nr 625, *Rybiński* Józef oby. z Szczytna nr 584, *Stani-szewski* Stan. oby. z Ry-bienka nr 414, *Sarnecki*

WYJECHALI Z WARSZAWY.
Byszewski Józef oby. do Piotrowic, *Celiński* Lud. oby. do Żelazny, *Jaraczewski* Mieczysław oby. do Grodna, *Szydłowski* Edw. oby. do Kupietyna, *Ska-rzyński* Teodor oby. do Szczawina, *Kaczkowski* Zygm. oby. do Paryża.

— W dniu wczorajszym przyjechało do Warszawy koleją żelazną osób 157, wyjechało 199.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 29 Stycznia 1858 roku.

	żądano		płacono	
	Rs.	kop.	Rs.	kop.
Monety.				
Pół-imperjały rossyjskie	—	—	3	53
Dukaty nollenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Papiery.				
Obli. skar. (4%) za 10) rs. (oprócz kup.)	90	68	—	—
Bilety skarbu Królestwa Polskie. (4 3/4%)	—	—	—	—
Listy zastawne białe II okresu (oprócz kuponu) (4 1/2%) . . . za 100 złp.	—	—	—	—
Listy zastawne białe III okresu (oprócz kuponu) (4%) . . . za 15 rs.	14	81	—	—
Obligacje cząstkowe na 500 zł. (oprócz kuponu) (4%) . . .	—	—	—	—
Cert. banku na obl. cz. lit. A na 300 zł.	—	—	—	—
" " lit. B. na 200 zł. bez proc.	—	—	—	—
" " procentowe (5%)	—	—	—	—
Dowody Rom. Centr. Likwid. za 100 zł.	—	—	—	—
Nowa rossyjska pożyczka z roku 1854 oprócz kuponu (5%) . . . z roku 1855	113	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych, praenium.	—	—	—	—
Oblig. Wspólki Żeglugi Parowej w Królestwie Polskiem (5%) za rs. 750	—	—	—	—
Wexle z dnia 28 b. m.				
Berlin 100 Tal. 2 M.	101	40	101	25
Gdańsk 100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Hamburg 100 Tal. 2 M.	—	—	—	—
London 100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Moskwa 300 Bmk. 2 M.	155	70	—	—
Petersburg 1 Ft. St. 3 M.	6	85	—	—
Wiedeń 100 Rs. k. t.	—	—	—	—
Wrocław 100 Rs. k. t.	—	—	99	75
Paryż 300 Fran. 2 M.	81	45	—	—
Wiedeń 300 Fran. 1 M.	—	—	—	—
Wrocław 150 Zł. R. 2 M.	98	55	—	—
Wrocław 100 Tal. 2 M.	—	—	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obl. skar. Rs. 1 kop. 32 1/2, od listów zastawnych kop. 6 1/2, od nowej rossyjskiej pożyczki Rs. 1 kop. 48 1/10

TEATR WIELKI. Jutro: *Asmodea*.
TEATR ROZMAITOSCI. Jutro: *Wesele Figara*.
Jutro 5ta Maskarada, w czasie której o północy widowiska w obu Teatrach.

Nr.	Kopiejk za funt lot	Nr.	Kopiejk za funt lot	Nr.	Kopiejk za funt lot
ki przed nadejściem mrozów, w miejscu od tychże zabezpieczonem zostaną zasadzone, te rosna bowiem i odmładzają się.					
117	10	169	80 5	222	80 —
118	10	170	100 0	223	80 —
119	10	171	100 6	224	75 —
120	40	172	90 5	225	80 —
Kapusta głowiasta biała.					
121	260 10	173	90 5	226	80 —
122	260 10	174	90 5	227	80 —
123	240 10	175	60 5	228	100 —
124	20	176	60 5	Buraki pastewne.	
125	360 15	177	120 10	229	30 3
126	300 12	178	120 10	230	30 3
127	220 8	179	60 5	231	35 4
128	200 7 1/2	180	30 4	232	35 4
129	30	181	50	233	35 4
Kapusta głowiasta czerwona.					
130	30	182	60 5	234	35 4
131	30	183	75 3	Buraki cukrowe i pastewne.	
132	25	184	40 3	235	40 4
133	25	185	50 4	236	30 3
Kapusta włoska.					
134	280 12	186	250 10	237	60 6
135	220 8	187	150 6	238	60 6
136	220 8	188	60 5	239	60 6
137	220 8	Rośliny kawowe.			
138	220 8	189	90 5	Rzodkiew młocięzna.	
139	300 12	190	90 5	240	120 5
Kapusta brukselska.					
140	20	191	30 3	241	100 5
Ten gatunek rodzi naokoło korzenia dużo małych główek, z których w ziemi bardzo smaczna jarzynie przyprawiają.					
Kapusta morska.					
141	360 15	192	40 4	242	100 5
Kalarepa.					
142	360 15	193	200 9	243	160 6
143	280 13	194	200 9	244	160 6
144	220 8	195	200 9	245	160 6
145	220 8	196	180 7	246	160 6
146	220 8	197	200 9	Rzodkiew.	
147	150 5	198	300 12	247	90 5
148	260 12	199	180 7	248	130 7 1/2
149	240 10	200	360 15	249	90 5
150	180 6	Ten ostatni rodzaj zasiany w inspektach lub doniczkach i w początkach Maja w silny grunt przesadzony, wydaje w początkach Sierpnia tak duże cebule jak Portugalskie.			
151	240 10	201	120 10	250	90 5
Brokiew.					
152	100 8	202	120 10	251	130 7 1/2
153	100 8	203	120 10	252	130 7 1/2
154	90 5	204	180 8	253	130 7 1/2
Jarmuż.					
155	60 4	205	60 5	254	90 5
156	60 4	206	60 5	255	130 7 1/2
157	60 4	207	3	Ogórki.	
Wszystkie odmiany brukwi nie mogą być przed 15 Kwietnia siane.					
Wielkie Angielskie rzepy pastewne.					
158	180 8	208	60 5	256	360 13
159	180 8	209	100 sztuk	257	360 13
160	100 6	Rzepka.			
161	90 5	210	9	258	380 14
162	15	211	9	259	12
163	20	212	10	260	10
164	40	213	150 8	261	380 15
165	360 15	Rzepa jesienna.			
166	20	214	6	262	75
167	10	215	6	263	75
168	100 5	216	6	264	150
Ostatni gatunek sieje się na zagonach od połowy Lipca do połowy Sierpnia i daje na wiosnę pierwszą jarzynę, może być przesadzany na liście dla bydła przez całe lato.					
Marchew i inne rośliny korzeniowe.					
169	80 5	217	100 6	265	90
170	100 0	Wielkie Angielskie rzepy pastewne.			
171	100 6	218	75	266	130 10
172	90 5	219	80	267	130 10
173	90 5	220	75	Różne rośliny.	
174	90 5	221	75	268	20
175	60 5	Ten gatunek jest bardzo zalecany, potrzebuje głębokiego pulchnego gruntu, a wtedy każda sztuka do kilku funtów dochodzi.			
176	60 5	222	80	269	40
177	120 10	223	75	270	40
178	120 10	224	75	271	15
179	60 5	225	80	272	15
180	30 4	226	15	273	15
181	50	227	25	274	25
182	60 5	228	15	275	25
183	75 3	229	15	276	15
184	40 3	230	15	277	15
185	50 4	231	15	278	8
186	250 10	232	15	279	360 15
187	150 6	233	15	280	15
188	60 5	234	15	Gruszka miłosna, czyli jajko krzewiste (So-	

Nr.	Opis	Kopiejek za funt i funt	Nr.	Opis	Pud. funt	Nr.	Opis	Pud. funt	
		Rs. kop.			Rs. kop.			Rs. kop.	
lanum Melongena), ulubiona potrawa Hiszpanów i Francuzów . . . porcyca	—	10	347	Nonpareille, Knight's Marrow (5 — 6 stop.)	30	402	Szparek wielki Spargula sativa na zielony nawóz i pasze	15	
281 Pomidory nowe wielkie żółte . . . porcyca	—	12	348	Knights Dwarf Marrow (2 — 3 stop.)	30	403	Pasternak polny wielki	20	
282 Rabarbar ligodny, angielski . . . porcyca	—	15	349	Champion of England 4 — 5 stop. w.	80	404	Korzeń cykoryi pasza przysparzająca mleko	70	
283 Szparagi olbrzymie, angielskie . . . porcyca	300	15	350	Jenny Lind 5 — 6 stop. wysoki	100	405	Pietruszka pożywna pasza zimowa dla owiec	50	
284 — wielkie, Darmstadtzkie . . . porcyca	120	5	Fasola i groch tyczkowy.			Wyki i inne strączkowe.			
285 Migdały ziemne . . . porcyca	150	6	351	Największa, bardzo szerokie i długie strączki, biała	50	406	Pospolita szara wyka	15	
286 Bulwa (Topinambour) . . . porcyca	40	2	352	Średnia biała	30	407	Groch olbrzymi zielony wczesny	40	
287 Zaród Szampinionów . . . porcyca	20	—	353	— pstra	30	408	Bobik koński	15	
Melony i Kantalupy, czyli Melony brodawkowe.			354	Nowy czarny bardzo duży	30	409	Łubin niebieski	5	
288 Melony i kantalupy assortowane	50	—	355	Reński, grube strączki biały	30	410	— żółty	—	
289 Arbuzy wielkie, Sandia	15	—	356	Turecki pstry	30	411	— biały	—	
290 Melon z Marai	—	—	357	— biały	30	412	Holcus (Sorghum) saccharatus	100	
291 — Sucrin de Tours słodki	—	—	358	Nowy dwu-kolorowy	50	Trzcina cukrowa z północnych Chin. Roślina ta posiada daleko więcej cukru jak Burak, jest bardzo ważną dla produkcji spirytusu, doskonałą zieloną paszą dla bydła, koni i owiec, rośliny mają bowiem dużo bardzo liści i z powodu jestości cukru jest bardzo pożywną. Uprawa jest podobną do uprawy kukurydzy.			
292 — Honfleur bardzo grubo	—	—	359	Biały cukrowy, czyli szparagowy	30	IV. Rzepy pastewne.			
293 — Muscade	—	—	360	Szary	40	A. Wielkie angielskie Rzepy.			
294 — de Cavaillon	—	—	361	Mały — biały	30	Następujący asortyment Rzep obejmuje te tylko gatunki, które w Anglii, najwięk-			
295 — de Caulommiers (ostatnie sześć odmian mają siatkową skurkę)	—	—	362	Dukatowy okrągły czerwony	30	ksze wzięcie mają i w Niemczech z powodu uznania ich zalet są bardzo licznie uprawiane. Można je od końca Maja w pulchniej roli rzadko siać i niepotrzeb-			
296 — de Malta, ośrodek czerwony	—	—	Groch piechotni czyli Karlik.			ba je przesadzać; ponajwiększą część sieją w rzysku gróchowym i żytnim, i osiąga się wtedy znaczny plon.			
297 — — zielony	—	—	363	Największy, bardzo szerokie i długie strączki, biały	30	p. oddział I Wielkie angielskie rzepy pastewne. (Nr. 218 do 228)			
298 — de Perse, bardzo długi prążkowany	—	—	364	Wczesny, bardzo wielki	20	B. Rzepa jesienna (p. Nr. 152 do 157)			
299 — de Cassabah, ośrodek zielony	—	—	365	— długi, biały	20	C. Brukiew (p. Nr. 214 do 216)			
300 Brodę d'été, ośrodek czerwony, skurka siatki	—	—	366	Hollenderski najwcześniejszy inspektowy	30	V. Różne Ekonomiczne nasiona.			
301 Moscatello nowy gatunek	—	—	367	Tysiąc za jedno mały, biały	50	1	Anyż	45	3
302 Ananas, ośrodek czerwony	—	—	368	Sto za jedno — żółty	30	415	Kanarkowa trawa	25	—
303 Melon Maltański, ośrodek biały	—	—	369	Biały cukrowy	40	18	Kulender vel koper	20	15
Kantalupy.			370	Wczesny żółty cukrowy	20	417	Konopie	40	15
304 Oranżowe, bardzo wczesne	—	—	371	— pstry	20	418	Len	20	—
305 Angielskie	—	—	372	Paryżki najwcześniejszy	30	419	Proso srebrzyste	40	—
306 Rock scarlet	—	—	373	Amerykański cukrowy wczesny	20	420	— krwawe	45	—
307 Noir des Carmes	—	—	374	Wczesny, długi, żółty inspektowy	20	421	Czarnuszka	30	3
308 Boul de Siam	—	—	375	Szparagowy szary	20	422	Kawa szwedzka	30	3
309 Prescott de Paris	—	—	Bób wielki czyli Ogrodowy.			423	Drapacz	120	5
310 — — wczesne	—	—	376	Windsor	30	38	Piotun	12	—
311 — — z srebrzystymi ziarnkami	—	—	377	Wielki długi z szerokimi strąkami	30	Rośliny olejne.			
312 — — z zielonym ośrodkiem	—	—	378	Pospolity wielki	20	417	Konopie pospolite	240	15
313 Noir d' Hollande olbrzymie	—	—	379	Nowy Amerykański czerwono-kwitnący	60	426	Lnianka Myagrum sativum	120	8
314 Dynie zdobiące (Cucurbita Melopepo) w rozmaitych formach	—	—	380	Karłowaty wczesny	30	427	Tuska olejna Madia sativa nowa roślina udaje się na każdym gruncie, zielono pożąta, wysuszona i porozkładana w sąsiedkach i spichrzach niszczy robactwo.	320	20
Assortymet z 25 gatunków po 1 porcyi	—	80	Soczewica.			428	Mak niebieski	240	15
— z 12 gat. po 1 porcyi	—	40	381	Największa i najlepsza	40	429	— biały	240	15
Melanż wszystkich odmian	300	—	382	Pospolita czyli polna	20	430	Rzepak letni z Harcu dojrzewa bardzo wczesnie	15	—
279 Dynia Cetnarowa porcyca	10	—	583	Nowa czarna Amerykańska	40	431	Rzepak zimowy	25	—
318 — Herkulesowa	10	—	Kartoflane nasienie.			432	Awehl nowy gatunek rzepaku zimo.	20	—
319 — malutka	10	—	384	Najlepsze wczesne	300	433	Bivits nowa roślina, najtrwalsza najwięk-	20	—
320 — butelkowa	10	—	385	— późne	300	szy plon w ziarnie i oleju dająca			
321 Cucurbita luucantha nowy gatunek zdobiący z białym kwiatem, pnący się wysoko do pokrywania altan i ścian porcyca	10	—	II. Koniczyny.			Rośliny do nawozów zielonych.			
Groch cukrowy, (strączki do jedzenia).						401 — 402	Szparek (p. oddział III Nasiona	—	—
323 Wielki późny holend. 5 do 6 stop. wysoki	12	40	386	Trifolium pratense, wielka czerwono-kwitnąca, najlepsze francuzkie nasienie	100	409 — 411	Łubin (roślin pastewnych)	—	—
324 Ang. Sabel wczesny, szeroko-strącz. 4 — 5 st.	12	40	387	Trifolium repens, biała kamienna	100	Tytuń.			
325 Późny, strączki krzywe 4 — 5 stop.	12	40	388	— incarnatum, czerwona	100	436	Wirgiński długo-liściasty	600	30
326 Hiszpański szary 5 — 6 stop.	18	60	389	Medicago sativa, Lucerna niebieska	16	437	Amersfortski okrągło-i grubo-liściasty	600	30
327 Nowy szary, z białymi strączkami	18	60	390	Lupulina ang. chmielowa koniczyna.	9	Rośliny Farbiarskie.			
328 Wielki zielony 5 — 6 stop.	18	60	391	Medicago media Lucerna piaszkowa	100	438	Marzanna farbiarska Rubia tinctorum	15	—
329 Nowy olbrzymi	24	80	392	Melilotus eoeuleus niebieska koniczyna do przyprawy sera	100	439	Rezeda	15	—
330 Czerwono kwitnący, koronny 4 — 5 stop.	15	50	393	St. Foin Onobrychis sativa, turecka koniczyna v. Esparceita.	8	440	Nagietka	15	—
331 Karłowaty wczesny 1 1/2 — 2 stop.	12	40	394	Trigonella foenum graecum Grecka trawa	25				
332 — — późny 2 — 3 stop.	12	40	395	Lotus tetragonolobus	32				
333 — — de Grace 1/2 stopy, inspektowy	14	45	396	Ornithopus sativus Seradella na grunta piaskowe	40				
334 Szparagowy, 1 stopę wysoki	15	50	III. Nasiona roślin pastewnych.						
Groch do luskania.			397	Heracleum sibiricum najwcześniejsza najopłszcza pasza dla owiec matek	600				
335 Majowy najwcześniejszy	30	—	399	Kukurudzka czyli turecka pszenica słodka, pożywna zielona pasza	20				
336 Emperor angielski najwcześniejszy	30	—	400	Pimpinella Poterium sanguisorba dla owiec	40				
337 Prince Albert bardzo wczesny 3 stopy	30	—	401	Szparek olbrzymi Spargula maxima	25				
338 Wyścigowy ang. bardzo wczesny 3 stopy	30	—							
339 de Gracca inspektowy	80	—							
340 Queen of Dwarfs	80	—							
341 Victoria 4 — 5 stop.	15	50							
342 Auvergne późny 3 stopy	40	—							
343 British Queen bardzo zalecany 3 stopy	60	—							
344 Waterlow wielko-ziarnisty	50	—							
345 Cymitar długie strączki 4 stop. wysoki	40	—							
346 Knight's Marrow najsmaczniejszy 5 — 6 st.	12	40							

Nr.	Nazwa	Kopiejk za	
		font	ju
441	Krokos -- <i>Carthamus tinctorius</i> .	15	
442	Iudiga -- <i>Indigofera tinctoria</i> , porcyca	40	
VI. Nasiona Apteczne.			
444	<i>Anegolica Archangelica</i>	6	
445	<i>Apium Petroselinum</i>	5	
446	<i>Aquilegia vulgaris</i>	10	
447	<i>Artemisia Absinthium</i>	12	
448	<i>Cardus Marianus</i>	5	
449	<i>Centaurea (card.) benedicta</i>	4	
450	<i>Cochlearia officinalis</i>	10	
451	<i>Datura stramonium</i> porcyca	20	
452	<i>Digitatis purpurea</i>	5	
453	<i>Hyoscyamus niger</i> porcyca	5	
454	<i>Lavandula Spica</i>	6	
455	<i>Leontodon Teraxacum</i>	60	
456	<i>Momordica Elaterium</i>	20	
457	<i>Origanum Majorana</i>	10	
458	<i>Paeonia officinalis</i>	15	
459	<i>Papaver somniferum</i>	4	
460	<i>Rubia tinctorum</i>	10	
461	<i>Thymus vulgaris</i>	20	
462	<i>Trigonella Foenum graecum</i>	3	
463	<i>Viola tricolor</i>	20	
464	<i>Verbascum Thapsus</i>	20	

Nr.	Nazwa	Pud / fun	
		Rs.	k.
165	Raygras włoski <i>Lolium italicum</i>	10,80	30
466	--- angiel. --- perenne	9,20	25
467	--- --- --- tenue	10,80	30
468	--- francuzki <i>Avena elatior</i>	10,80	30
469	Mietelnica włoskowa <i>Agrostis capillaris</i> , na piaszczysty i suchy grunt	9,	25
470	Mietelnica pospolita czyli odnogowa, <i>Agrostis stolonifera</i> udaje się na najgorszym gruncie, jest szczególnie zalecana na wydmuchy piaszczyste	9,	25
471	Mietliczka pogięta, <i>Aira flexnosa</i> , bardzo zalecana dla owiec	7,	20
472	Lisi ogon <i>Alopecurus pratensis</i> wczesna pozyczna łąkowa trawa, byle nie na mokradłach	13,40	36
473	Trawa wonna <i>Anthoxantum odoratum</i>	60	
474	Owies piaskowy (<i>Arundo arenaria</i>) na piaski	60	
475	--- złocisty (<i>Avena flavescens</i>) udaje się na najgorszych piaskach	9,20	25
476	Stokłosa miękka (<i>Bromus mollis</i>)	6,80	20
477	--- łąkowa --- <i>pratensis</i> udaje się na ciężkim i wilgotnym gruncie	6,80	20
478	Psia trawa v. kupkowa (<i>Dactylis glomerata</i>)	9,60	25
479	Kostrzewa łąkowa (<i>Festuca eliator</i>)	10,80	30
480	--- owcza --- <i>ovina</i>	9,60	25
481	--- łąkowa wielka (<i>Fest. pratensis</i>)	10,80	30
482	Trawa miodowa (<i>Holcus lanatus</i>)	8,	25
483	--- kanarkowa (<i>Phalaris canariensis</i>)	8,	25
484	--- Tymoteusza (<i>Phleum pratense</i>)	7,	20
485	Wiklina łąkowa (<i>Poa pratensis</i>)	12,	35
486	--- kosmata --- <i>trivialis</i>	12,	35

VIII. Nasiona drzew, krzewów i lesne.			
Nr.	Nazwa	Kopiejk	
		font	ju
A. Lesne.			
487	Jodła (<i>Pinus abies</i>)	30	2
488	Świerk --- <i>picea</i>	50	3
489	Modrzew (<i>Pinus larix</i>)	60	8
490	Sosna --- <i>sylvestris</i>	70	5
491	--- czarna --- <i>austriaca</i>	100	6
492	--- Weymuta --- <i>strobus</i>	20	
493	--- górzysta --- <i>montana</i>	100	6
494	--- Limba --- <i>cembra</i>	60	8
495	Klon (<i>Acer pseudoplatanus</i>)	180	8
496	--- jaworowy <i>Acer platanoides</i>	30	2
497	--- cukrowy --- <i>sacharinum</i>	60	8
498	Olsza pospolita (<i>Alnus glutinosa</i>)	30	5
499	--- prawdziwa biała (<i>Alnus incana</i>)	120	8
500	Brzoza biała (<i>Betula alba</i>)	30	
501	Jarzębina (<i>Sorbus aucuparia</i>)	60	
502	Jesion zwyczajny (<i>Fraxinus excelsior</i>)	30	
503	Akacja (<i>Robinia pseudo acacia</i>)	60	5
504	Lipa wielko-listna (<i>Tilia europaea</i>)	50	3

Nr.	Nazwa	Kopiejk	
		font	ju
505	Wiąz pospol. czyli brzość (<i>Ulmus campestris</i>)	30	4
506	Grab (<i>Carpinus betulus</i>)	30	
507	Buk (<i>Fagus sylvatica</i>)	35	
508	Głóg amerykań wielki (<i>Crataegus coccinea</i>)	50	3
B. Nasiona drzew i krzewów.			
509	Akacja żółta (<i>Robinia caragana</i>)	8	
510	--- biała --- pseudo akacja	60	5
511	Berberys kanadyjski (<i>Berberis canadensis</i>)	60	2
512	--- pospolity --- <i>vulgaris</i>	40	
513	Cis (<i>Taxus baccata</i>)	15	
514	Cyprys ciągle zieleniący się (<i>Cuprossus sempervirens</i>)	100	5
515	Cyprys biały (<i>Cuprossus thyoides</i>)	200	10
516	Głóg amerykański z wielkim owocem (<i>Crataegus coccinea</i>)	50	3
517	Indykt krzewisty (<i>Amorpha fruticosa</i>)	200	12
518	Cedr czerwony bermudyjski (<i>Jupinerus bermutiana</i>)	100	5
519	Jałowiec szwedzki (<i>Jupinerus suecia</i>)	100	5
520	Cedr wirgiński --- <i>virginiana</i>	12	
521	Jesion szary ameryk. (<i>Fraxinus cinerea</i>)	12	
522	Kasztan przepysznie różowo kwitnący (<i>Aesculus rubicunda</i>)	50	3
523	Kokornak lewarowy (<i>Aristolochia Siphon</i>)	30	
524	Ligustr (<i>Ligustrum</i>)	12	
525	Obrostrnica zachodnia (<i>Celtis occident</i>)	75	5
526	--- wschodnia --- orient.	100	6
527	Jodła balsamowa (<i>Pinus balsamea</i>)	20	
528	Szczodrzenica czyli złoty deszcz (<i>Cytisus alpinus</i>)	100	5
529	Szczodrzenica podłużna (<i>Cytisus elongatus</i>)	100	5
530	Trzmiel pospolity (<i>Evonymus europaeus</i>)	60	3
531	--- szerokolistny --- latifol. americ.	100	5
532	Tulipanowe drzewo indyjskie (<i>Liriodendron tulipifera</i>)	30	

IX. Szparagi.			
533	Flance jednoroczne	za 100	150
534	--- dwuletnie		250
535	--- trzyletnie		350

Sprowadzają się na obstalunek.

X. Nasiona kwiatów.			
Objaśnienie znaków:			
M	kwiaty które trzeba siać w doniczkach, a w Maju flancowac		
♂	dwuletnie lub w drugim roku kwitnące.		
♀	krzewy trwałe.		
†	do obsadzania rabatów.		
	Żadnym znakiem nieopatrzone, są jednoletnie lub zaraz w pierwszym roku kwitnące i sieją się w gruncie.		
536	Acacia lophanta Akacja ♀ M	15	
537	Adonis aestivalis Miłek letni	9	3
538	Ageratum mexicanum fl. coerulea Żeniszek niebieski	4	
539	Agrostemma coelirosa Kąkolnica niebies. ♂	20	5
540	--- flalba biała	60	15
541	--- bicolor dwukolorowa	20	5
542	--- rubro czerwona	20	5
543	--- Jovis jowiszowy	5	
544	Agrostis pulchella Mietelnica bardzo ozdobna †	40	10
545	Allyssum Benthami odorata Opoczylec pachnący	80	20
546	Allyssum Wierzbiki Wierzbickiego	120	30
547	Alonsoa grandiflora Czerniption wielko-kwiatowa M	10	
548	Amaranthus bicolor Szarlat dwukolorowy	8	
549	--- monstruosus z kwiatem grzebieniastym	6	
550	Amaranthus tricolor trzykolorowy	6	
551	Amobium album Wiekniotka biała	16	5
552	--- alatum skrzydelkowa	16	5
553	Ampherephis intermedia Kwiat kolnierzo- wy niebieski	300	
554	Anagallis latifol Kurzysiad z małym kwiatem niebieski ♀ M	20	
555	Anchusa italica Farbownik ♂	40	
556	Anoda dilleniana Zwiastnica piękna	20	
557	Anomatheca cruenta Wylistwin mały krwisty	40	
558	Anthemis arabica Rumian arabski	30	
559	Antirrhinum majus Wyzlin wielki.	6	

Nr.	Nazwa	Kopiejk	
		font	ju
560	Antirrhinum majus fl. rubrum czerwony	6	
561	--- --- bicolor --- dwukol.	6	
562	--- --- striatum --- patry	12	
563	--- --- tryplillum --- trzylistny	6	
564	Aquilegia canadensis Orlik kanad. 4	300	
565	--- Durandii --- bialo-z brunatnym nakrapiany ♀	15	
566	Aquilegia vulgaris Orlik pospolity, w wielu kolorach	6	
567	Arcotis breviscapa, Niedźwiedzie ucho M	15	
568	Argemone albiflora, Mak kolcowy biały	20	
569	--- ochroleuca --- żółtawy	6	
570	Armeria formosa ♀	40	
571	Asclepias incarnata, Tojeść pasowa ♀	6	
Aster chinensis fl. pl. Astry chińskie z kwiatem pełnym dubeltowe.			
572 A. Piorzysto - trzcinowate.			
Dwadszęścia odmian			
z każdego gatunku			
Cały asortyment z 20 porcyj po 100 ziarn kop. 120			
Mieszaniny z powyższych 20 gat.			
574 B. Kulisto-Piramidalne Astry.			
Szesnaście odmian.			
Z każdego gatunku			
Cały asortyment z 16 porcyj po 100 ziarn kop. 120			
Mieszaniny z powyższych 16 gat.			
577 C. Nowe francuzkie, piwonkowe bardzo pełne, piramidalne Astry Truffauta.			
Dziesięć odmian			
z każdego gatunku			
Cały asortyment z 10 porcyj po 100 ziarn Rs. 1			
Mieszaniny z powyższych 10 gat.			
580 D. Nowe karłowate Bukietowo Piramidalne Astry.			
Kaźda roślinka tworzy bardzo ładny bukiet Dwanaście odmian			
z każdego gatunku			
Cały asortyment z 12 porcyj po 100 ziarn Rs. 1			
Mieszaniny z powyższych 12 gat.			
583 E. Pełne karłowate Astry.			
Dwanaście odmian			
z każdego gatunku			
Cały asortyment z 12 porcyj po 100 ziarn kop. 60			
Mieszaniny z powyższych 12 gat.			
Assortyment z wszystkich astrów A. B. C. D. E. 70 gat. stanowiący, z każdego po 100 ziarn Rs. 4 kop 50			
588	Aster alpinus ♀ Aster alpejski	10	
589	--- tenellus Gwiazdosz, mały, delikatny jasno-niebieski	25	5
590	Astragalus galegiformis ♀ Traganek wy- czyńcowy	10	
591	Bartonia aurea bielistrza złocista	25	5
592	Beta ciela brasiliensis ♂ piękna ówkiła z żyłkowatemi liśćmi w różnych kolor:	20	4
593	Brachycome iberidifolia M Czubaczek nie- bieski	8	
594	Brachycome fl. alba M biały	12	
595	--- --- lillacina M liliowy	12	
596	Brassica oleracea Jarmurz białopstry pie- rzasty	10	
597	Briza gracilis Drzączka ozdobna	5	
598	--- maxima --- największa	5	
599	--- minor --- mała	10	
600	Browallia elata fl. albo M Podrzeźlina wysoka biała	8	
601	Browallia elata fl. coeruleo niebieska	25	4
602	Cacalia sonchifolia coccinea Lubezyca pa- sowa	25	4
603	Cacalia sonchifolia aurea Lubezyca złota	25	4
604	Calandrina grandiflora M Dzwonecznik unoszący się, bujno-kwit.	4	

Nr.	Kopiejek	Porc.	Nr.	Kopiejek	Porc.	Nr.	Kopiejek	Porc.
605	4	4	662			711	5	5
606	60	60				712	8	8
607	12	12	D. Lewkonje jesienne.			713		12
608	5	5	(Dziesięć odmian czyli kolorów).			714	10	4
609	25	25	Z każdego koloru	240		715	12	5
610	6	6	E. Lewkonje zimowe			716	12	5
611	4	4	<i>Cheiranthus incanus.</i>			717	10	4
612	4	4	(Osm odmian czyli kolorów).			718		15
613	16	4	Z każdego koloru	100		719		15
614	8	8	F. Lewkonje zimowe z liściem lakowym.			720		
615	15	15	(Cztery odmiany czyli kolory.)			25 odmian		
616	1	1	Z każdego koloru	120		z każdego gatunku		
617	8	8	G. Lewkonie Cesarские.			722	40	40
618	8	8	(Sześć odmian czyli kolorów).			723	300	300
619	5	5	Z każdego koloru	180		724	45	45
620	15	15	669	15	4	725	450	450
621	5	5	670	10	4	Pierwsze trzy odmiany Lepa oty są bardzo ładne w doniczkach.		
622	5	5	671	10	4	726	45	10
623	15	4	672	10	4	727		
624	15	4	673	10	4	728		
625	5	5	674	20	8	729	10	4
626	10	10	675	20	8	730	10	4
627	10	10	676	20	8	731	10	4
628	10	10	677	20	8	732	6	6
629	8	8	678	15	4	A. Delphinium nanum.		
630	10	10	679	15	4	Ostrożka niska.		
631	10	10	680	15	4	13 odmian czyli kol orów		
632	10	10	681	15	4	z każdego koloru		
633	5	5	682	15	4	Cały asortyment kop. 60		
634	5	5	683	15	4	B. Delphinium eliator.		
635	5	5	684	15	4	Ostrożka wysoka.		
636	5	5	685	15	4	8 kolorów, z każdego		
637	5	5	686	15	4	Cały asortyment kop. 30		
638	5	5	687	15	4	C. Delphinium comolida.		
639	5	5	688	15	4	Ostrożka Lewkonja.		
640	5	5	689	15	4	8 kolorów, z każdego		
641	5	5	690	15	4	Cały asortyment kop. 42		
642	5	5	691	15	4	D. Delph. hyacinthi flora.		
643	5	5	692	15	4	Ostrożka hyjacyntowa.		
644	5	5	693	15	4	8 kolorów z każdego		
645	5	5	694	15	4	Cały asortyment kop. 35		
646	5	5	695	15	4	740	5	5
647	5	5	696	15	4	741	5	5
648	5	5	697	15	4	742	6	6
649	5	5	698	15	4	743	36	36
650	5	5	699	15	4	744	54	54
651	5	5	700	15	4	745	54	54
652	5	5	701	15	4	746	72	72
653	5	5	702	15	4	747	72	72
654	5	5	703	15	4	748	36	36
655	5	5	704	15	4	749	100	100
656	5	5	705	15	4	750	72	72
657	5	5	706	15	4	751	54	54
658	5	5	707	15	4	752	200	200
659	5	5	708	15	4	753	75	75
660	5	5	709	15	4	754	20	20
661	5	5	710	15	4	755	5	5
662	5	5				756	60	60
						757	60	60
						758	60	60
						759	4	4
						760	5	5
						761	5	5
						762	5	5
						763	5	5
						764	12	12
						765	15	4

Zębiacze Pitzpulskie, Hohenheimskie, Amerykańskie, Belgijskie. Skaryfikatory czyli Spulchniacze, Tennanta, Szprengla. Éxtrypatory o 7 radliczkach Hohenheimskie i t. p.

XIV. Drapacze Brony i Walce.

Drapacze czworoboczne, trojkatne, do wydrapywania mchu, **brony** skośne Szkockie, żelazne Howarda, Kolczaki Norweskic, takiez o 3 walcach. **Walce** rowkowe dwu i trzy czesciowe i t. d.

XV. Obsypywacze i Wypelacze.

Wypelacze Belgijskie, Howarda, Angielskie (Cleaner), **Opsypywacze** Amerykanski, Hohenheimskie i t. p.

XVI. Znaczniki.

Znaczniki, Hohenheimskie, Schultzego Schultzen-dorfa i t. d.

XVII. Siewniki i Posiewacze.

Siewniki, szcztkowe ręcne, konne, Schmitowskie, Drowitza, Hohenheimskie ręcne jednorzędowe, kupkowo-rzędowe do Buraków. **Posiewacze**, Beerendta i t. p.

XVIII. Machiny żniwne.

Grabie Howarda konne, ręcne do koniczyny angielskie i t. d.

XIX. Młockarnie.

Młockarnie, ręcne, parokonne, czterokonne, z przyrządami do bukowania koniczyny, **Maneże** jedno, paro i czterokonne, **przystawki** do połączenia innych Machin z maneżami i t. d.

XX. Sieczkarnie trzy, cztero-nożowe: małe, średnie i duże.

XXI. Machinki do krajania kartofli lub buraków.

XXII. Wagi Dziesiętne.

Wagi Dziesiętne od 130 do 5,000 funtów.

XXIII. Łańcuchy i inne pomocnicze artykuły.

Łańcuchy na krowy, woły, jałowiznę, do użdzienic, naszelników, szpadle, kłódki, kosy do sieczkarń latarnie i inne w gospodarstwie potrzebne artykuły,

Oprócz powyżej wymienionych nasion & & &. Zakład dostarcza wszystkich artykułów w gospodarstwie rolném i przemyślowém potrzebnych, jak np. inwentarzy roboczych i dochodowych, wszelkich materiałów pomocniczych, nawozów sztucznych, worków z napisami nazwiska dominium dla którego są przeznaczone, drzew owocowych i t. p. Ułatwia wszelkie interessa z gospodarstwem rolném i przemysłowém związek mające — zajmuje się pośrednictwem przy kupnie, sprzedaży, i wydzierżawianiu dóbr ziemskich & & &.

KUPUJE I PRZYJMUJE W KOMISJE

W SZERKIEJ WYBIORCZOŚCI

W KRAJU PRODUKOWANE.

W Drukarni przy ulicy...

T. Hertz

ZAKŁAD

ROLNICZO-PRZEMYSŁOWO-LEŚNY

UTRZYMUJE SKŁAD KOMMISSOWY

Produktów Rolnych i Przemysłowych

jako też

Cukru i Świec stearynowych,

które po cenach Fabrycznych sprzedaje.

KUPUJE I PRZYJMUJE W KOMMIS

WSZELKIE NASIONA

W KRAJU PRODUKOWANE.